EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

رسالة في الأذكار

Risālah fī al-adhkār

Pomenirile lui Allah în viața de zi cu zi

Muḥammad ibn Ṣāliḥ
al-ʿUthaymīn

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn

Pomenirile lui Allah în viața de zi cu zi

رسالة في الأذكار

Risālah fī al-adhkār

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: رسالة في الأذكار
Ediția I
Alcătuită de Departamentul Științific al Fundației Shaykh Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn.
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn, Risālah fī al-adhkār, seria nr. 110. Culegere din scrierile și lecțiile shaykhului, alcătuită de Departamentul științific al Fundației caritabile Shaykh Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

1 Virtutea pomenirii lui Allah, în general 1
2 Pomeniri legate de un anumit număr 8
Pomeniri rostite de o sută de ori 8
Pomeniri rostite de zece ori 9
Pomeniri rostite de trei ori 10
3 Pomenirile de dimineaţă şi seară 12
4 Pomeniri legate de anumite împrejurări 41
Primul: pomenirile la mâncare, băutură şi îmbrăcare 41
Al doilea: pomenirile la împlinirea nevoilor firești 47
Al treilea: pomenirile înainte de somn 48
Pomenirile înainte de somn 48
Pomenirile după trezirea din somn 56
Pomenirile în caz de insomnie, adică de lipsă a somnului 58
Pomenirea în caz de spaimă în timpul somnului 59
Pomenirea după un vis plăcut sau neplăcut 60
Al patrulea: pomenirile la ieşirea din casă şi la intrarea în ea 62
La ieşirea din casă 62
La intrarea în casă 65
La intrarea în moschee şi la ieşirea din ea 66
5 Pomenirile actelor de adorare 69
Primul: pomenirile abluțiunii 69
La începutul abluțiunii 69
La sfârşitul ei 70
Al doilea: pomenirile rugăciunii 71
Chemarea la rugăciune şi chemarea de începere a ei 71
Rugile de deschidere a rugăciunii 75
Pomenirile în plecăciune 81
Pomenirile după îndreptarea din plecăciune 84
Pomenirile în prosternare 86
Ruga în şederea dintre cele două prosternări 88
Pomenirile din tashahhud 90
Pomenirile după salutul de încheiere 96
Al treilea: pomenirile daniei obligatorii 104
La darea daniei obligatorii 104

La primirea daniei obligatorii 104
Al patrulea: pomenirile postului 105
Pomenirea la întreruperea postului 105
Ce spune celui care îl insultă sau se luptă cu el 106
Ruga în Noaptea al-Qadr 107
Al cincilea: pomenirile pelerinajului 107
Când dorește să înceapă ritualul 107
Când împlinește pelerinajul în numele altcuiva 108
Punerea unei condiții la intrarea în starea de consacrare 109
Talbiyah 110
La intrarea în Moscheea cea Sfântă 112
La începerea înconjurării Kaʿbei 112
Ce se spune între Colțul Yemenit și Piatra Neagră 113
Pomenirea când înaintează spre Locul lui Ibrāhīm, binecuvântările și pacea fie asupra sa 113
Pomenirea când se apropie de al-Ṣafā 114
Pomenirea pe al-Ṣafā și al-Marwah 114
Pomenirea la ʿArafah 115
La al-Mashʿar al-Ḥarām, în Muzdalifah 115
Pomenirea la aruncarea pietricelelor 116
Formulele de preamărire în zilele sărbătorii 116
Ce se spune la jertfirea animalului adus ca ofrandă 117
6 Pomeniri prilejuite de diferite împrejurări 119
Pomenirea pentru cererea alegerii binelui — istikhārah 119
Pomenirile călătoriei 121
Pomenirea la încălecarea animalului 124
Pomenirea la oprirea într-un loc 126
Pomenirea la apropierea de o așezare și de localitatea sa 128
Pomenirea la vederea semilunii 130
Când bate vântul 130
Când bubuitul tunetului se aude puternic 131
Când plouă prea mult 131
7 Cererea de binecuvântări pentru Profet ﷺ 133
Virtutea cererii de binecuvântări pentru Profet ﷺ 133
Formulele transmise pentru cererea de binecuvântări pentru Profet ﷺ 136
Indice 140

Cuvânt înainte

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Cel Îndurător.

Lauda Îi aparține lui Allah! Îl lăudăm, Îi cerem ajutor și iertare și căutăm adăpost la Allah de răul sufletelor noastre și de faptele noastre rele. Pe cel pe care Allah îl călăuzește nimeni nu-l poate rătăci, iar pe cel pe care El îl lasă în rătăcire nimeni nu-l poate călăuzi. Mărturisesc că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Singurul, fără asociat, și mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său. Allah să reverse binecuvântări și multă pace asupra lui, asupra familiei și companionilor săi și asupra celor care îi urmează cu bună împlinire până în Ziua Judecății! Apoi:

Din moștenirea științifică a venerabilului nostru shaykh Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn — Allah Preaînaltul să aibă milă de el — fac parte îndemnuri bune, grăitoare și pătrunzătoare, întemeiate pe cunoașterea religioasă. Ele afirmă crezul înaintașilor evlavioși, lămuresc bunele maniere rânduite în actele de adorare, în relațiile dintre oameni și în purtare și îndeamnă la grăbirea către bine și la folosirea timpului pentru fapte bune.

Între acestea se află cele cuprinse în această carte despre pomeniri, virtuțile, timpurile și formulările lor, foloasele și roadele lor în această viață și în Viața de Apoi. Ele se găseau în scrierile și lucrările sale — Allah Preaînaltul să aibă milă de el — ori în numeroasele sale prelegeri, predici și lecții.

Îl rugăm pe Allah Preaînaltul să facă această lucrare folositoare și primită, să-l răsplătească pe venerabilul nostru shaykh cu cea mai bună răsplată pentru Islam și musulmani, să-i înmulțească răsplata și plata și să-i înalțe treapta între cei călăuziți. El este Cel care Aude și Cel Apropiat.

Binecuvântările, pacea și binecuvântarea din belșug ale lui Allah fie asupra robului și Trimisului Său, Pecetea profeților, imamul celor evlavioși și stăpânul celor dintâi și al celor de pe urmă, Profetul nostru Muḥammad, precum și asupra familiei și companionilor săi și asupra celor care îi urmează cu bună împlinire până în Ziua Judecății.

Departamentul științific
al Fundației Shaykh Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn
18/8/1433 H.

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Cel Îndurător.

Capitolul întâi: virtutea pomenirii, în general.

Capitolul al doilea: virtutea pomenirilor legate de un anumit număr.

Capitolul al treilea: virtutea pomenirilor de dimineață și seară.

Capitolul al patrulea: virtutea pomenirilor legate de anumite împrejurări. Acestea sunt de mai multe feluri:

Primul fel: pomenirile la mâncare și băutură.

Al doilea fel: pomenirile la împlinirea nevoilor firești.

Al treilea fel: pomenirile la culcare, la trezire, în caz de insomnie, de vise neplăcute și în alte situații asemănătoare.

Al patrulea fel: pomenirile la intrarea în locuință și la ieșirea din ea; aici intră și intrarea în moschee.

Al cincilea fel: pomenirile în vreme de mare strâmtorare.

Capitolul al cincilea: pomenirile actelor de adorare:

Primul fel: pomenirile abluțiunii.

Al doilea fel: pomenirile rugăciunii.

Pomenirea de la începutul rugăciunii.

Pomenirea la înclinare.

Pomenirea la prosternare.

Pomenirea în ședereа dintre cele două prosternări.

Pomenirile tashahhud-ului.

Pomenirile de după rugăciuni.
Al treilea fel: pomenirile zakāt-ului.
Al patrulea fel: pomenirile postului.
Al cincilea fel: pomenirile pelerinajului.
Capitolul al șaselea: pomenirile prilejuite de diferite situații:
Pomenirea rugăciunii de alegere a binelui, istikhārah.
Pomenirile călătoriei.
Pomenirea la încălecarea animalului de călărie.
Pomenirea la oprirea într-un loc.
Pomenirea la apropierea de o localitate ori de propria localitate.
Pomenirea la vederea lunii noi.
Când bate vântul.
Când răsună tunetul.
Când plouă mult.
Virtutea cererii de binecuvântări pentru Profet ﷺ.

1 Virtutea pomenirii lui Allah, în general

الفصل الأول: فضل ذِكر الله تعالى مطلقًا

Allah Preaînaltul poate fi pomenit cu inima, cu limba ori cu amândouă împreună. Cea mai bună pomenire este aceea la care iau parte și inima, și limba. Inima nu trebuie să-i fie nepăsătoare și neatentă când Îl pomenește pe Allah, Atotputernicul și Mărețul, deoarece sufletul pomenirii este prezența inimii. Pomenirea fără prezența inimii este asemenea trupului fără suflet: rămâne numai o alcătuire goală, iar omul nu dobândește pe deplin răsplata rânduită pentru pomenire.

Mulți oameni Îl pomenesc pe Allah, în vreme ce inima le este prinsă de gânduri străine de pomenirea Sa. Îi vezi preocupați, prin auz și privire, de oamenii din jur. Toate acestea se împotrivesc desăvârșirii pomenirii și împiedică dobândirea răsplății ei depline.

Să știi că pomenirea lui Allah este de două feluri: generală și specifică.

Pomenirea generală cuprinde orice cuvânt, faptă sau cugetare prin care robul se apropie de Domnul său: până și studiul cunoașterii, poruncirea binelui, oprirea răului și altele asemenea.

Pomenirea specifică este aceea despre care vrem să vorbim aici: rostirea măririi lui Allah, a unicității Sale, a slăvirii și a laudei Sale și altele asemenea.

Allah Preaînaltul spune:

﴿فَٱذْكُرُونِىٓ أَذْكُرْكُمْ وَٱشْكُرُوا۟ لِى وَلَا تَكْفُرُونِ﴾

Pomeniți-Mă, iar Eu vă voi pomeni! Fiți-Mi recunoscători și nu fiți nerecunoscători față de Mine!

Coran, 2:152

El, Preaînaltul, spune și:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾

O, voi, cei care credeți! Pomeniți-L pe Allah cu pomenire multă!

Coran, 33:41

El, Preaînaltul, spune și:

﴿إِنَّ فِى خَلْقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَٰفِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ
لَءَايَٰتٍ لِّأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ٱلَّذِينَ يَذْكُرُونَ ٱللَّهَ قِيَٰمًا وَقُعُودًا
وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِى خَلْقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ رَبَّنَا
مَا خَلَقْتَ هَٰذَا بَٰطِلًا سُبْحَٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ﴾

În crearea cerurilor și a pământului și în alternarea nopții și a zilei sunt semne pentru cei înzestrați cu minte, care Îl pomenesc pe Allah stând în picioare, așezați și întinși pe o parte și cugetă la crearea cerurilor și a pământului: Domnul nostru, nu ai creat acestea în zadar! Slavă Ție! Ferește-ne de osânda Focului!

Coran, 3:190-191

El, Preaînaltul, spune și:

﴿ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَتَطۡمَئِنُّ قُلُوبُهُم بِذِكۡرِ ٱللَّهِۗ أَلَا بِذِكۡرِ ٱللَّهِ تَطۡمَئِنُّ ٱلۡقُلُوبُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ طُوبَىٰ لَهُمۡ وَحُسۡنُ مَـَٔابٖ﴾

Cei care cred și ale căror inimi își află liniștea în pomenirea lui Allah. Oare nu prin pomenirea lui Allah se liniștesc inimile? Cei care cred și săvârșesc fapte bune au parte de fericire și de o frumoasă întoarcere.

Coran, 13:28-29

Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

«Allah Preaînaltul spune: „Eu sunt potrivit gândului pe care robul Meu îl are despre Mine și sunt alături de el când Mă pomenește. Dacă Mă pomenește în sinea sa, îl pomenesc în Mine Însumi; iar dacă Mă pomenește într-o adunare, îl pomenesc într-o adunare mai bună decât aceasta.”»

Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[1]

Abū Mūsā al-Ashʿarī — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

«Cel care Îl pomenește pe Domnul său și cel care nu Îl pomenește sunt asemenea celui viu și celui mort.»

Relatat de al-Bukhārī.[2]

1 Relatat de al-Bukhārī, Cartea monoteismului, capitolul despre cuvintele Celui Preaînalt „Allah vă previne asupra Lui Însuși” (7405); și de Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre îndemnul la pomenirea lui Allah (2675).

2 Relatat de al-Bukhārī, Cartea invocațiilor, capitolul despre meritul pomenirii lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț (6407).

Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus: *«Al-mufarridūn au luat-o înainte.»* Ei au întrebat: *«Cine sunt al-mufarridūn, o, Trimis al lui Allah?»* El a răspuns: *«Bărbații care Îl pomenesc mult pe Allah și femeile care Îl pomenesc.»* Relatat de Muslim.[3]

Samurah ibn Jundub — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللهِ أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَاللهُ أَكْبَرُ، لَا يَضُرُّكَ بِأَيِّهِنَّ بَدَأْتَ

Cele mai iubite cuvinte pentru Allah sunt patru: Slavă lui Allah! Lauda Îi aparține lui Allah! Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah! Allah este Cel mai Mare! Nu are însemnătate cu care dintre ele începi.

Relatat de Muslim.[4]

Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

لَأَنْ أَقُولَ: سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَاللهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ

Să spun: Slavă lui Allah! Lauda Îi aparține lui Allah! Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah! Allah este Cel mai Mare! îmi este mai drag decât tot ceea ce soarele luminează.

Relatat de Muslim.[5]

3 Relatat de Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre îndemnul la pomenirea lui Allah (2676).

4 Relatat de Muslim, Cartea bunei purtări, capitolul despre caracterul dezaprobat al numelor urâte (2137).

5 Relatat de Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre meritul rostirii formulelor de monoteism și de preaslăvire (2695).

Tot el — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي المِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيمِ

Două rostiri sunt ușoare pentru limbă, grele în balanță și iubite de Cel Milostiv: Slavă lui Allah și laudă Lui! Slavă lui Allah, Cel Măreț!

Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[6]

Abū Mālik al-Ashʿarī — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

الحَمْدُ لِلهِ تَمْلَأُ المِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللهِ وَالحَمْدُ لِلهِ تَمْلَآنِ -أَوْ تَمْلَأُ- مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

Rostirea Lauda Îi aparține lui Allah! umple balanța, iar rostirile Slavă lui Allah! și Lauda Îi aparține lui Allah! umplu — ori: umple — ceea ce se află între ceruri și pământ.

Relatat de Muslim.[7]

6 Relatat de al-Bukhārī, Cartea invocațiilor, capitolul despre meritul preaslăvirii (6406); și de Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre meritul rostirii formulelor de monoteism și de preaslăvire (2694).

7 Relatat de Muslim, Cartea purificării, capitolul despre meritul abluțiunii (223).

Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ

Cel mai fericit dintre oameni prin mijlocirea mea în Ziua Învierii va fi acela care spune: Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah!, cu sinceritate din inima sa.

Sau: *«din sufletul său»*. Relatat de al-Bukhārī.[8]

Abū Mūsā al-Ashʿarī — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus: *«Să nu-ți arăt o comoară dintre comorile Paradisului?»* Am răspuns: *«Ba da, o, Trimis al lui Allah!»* El a spus:

قُلْ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ

Spune: Nu există putere și nici tărie decât prin Allah!

Relatat de Muslim.[9]

Muṣʿab ibn Saʿd a spus: «Tatăl meu mi-a relatat: Eram la Trimisul lui Allah ﷺ și el a spus:

„Oare nu este în stare unul dintre voi să câștige în fiecare zi o mie de fapte bune?"

Unul dintre cei așezați cu el a întrebat: *„Cum poate unul dintre noi câștiga o mie de fapte bune?"* El a spus: *„Slăvindu-L pe Allah de o sută de ori; îi vor fi scrise o mie de fapte bune ori îi vor fi șterse o*

8 Relatat de al-Bukhārī, Cartea cunoașterii, capitolul despre stăruința în căutarea hadithului (99).

9 Relatat de Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre recomandarea coborârii glasului la pomenire (2704).

mie de păcate."» Relatat de Muslim.[10]

10 Relatat de Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre meritul rostirii formulelor de monoteism și de preaslăvire (2698).

2 Pomeniri legate de un anumit număr

الفصل الثاني: أذكار مقيَّدة بعدد

Pomeniri rostite de o sută de ori
Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

مَنْ قَالَ: لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فِي يَوْمٍ مئة مَرَّةٍ كَانَتْ لَهُ عَدْلَ عَشْرَ رِقَابٍ، وَكُتِبَتْ لَهُ مئة حَسَنَةٍ، وَمُحِيَتْ عَنْهُ مئة سَيِّئَةٍ، وَكَانَتْ لَهُ حِرْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمَهُ ذَلِكَ حَتَّى يُمْسِيَ، وَلَمْ يَأْتِ أَحَدٌ بِأَفْضَلَ مِمَّا جَاءَ بِهِ إِلَّا رَجُلٌ عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْهُ

Cine spune într-o zi, de o sută de ori: Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Singurul, fără asociat! A Lui este stăpânirea și a Lui este lauda, iar El are putere asupra tuturor lucrurilor! va avea răsplata eliberării a zece robi, îi vor fi scrise o sută de fapte bune, îi vor fi șterse o sută de fapte rele și aceasta îi va fi pavăză împotriva lui Satana în ziua aceea până seara. Nimeni nu va veni cu ceva mai bun decât el, în afară de un om care a făcut mai mult.

Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[11]

Tot el — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِه فِي يَوْمٍ مئة مَرَّةٍ حُطَّتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ

Cine spune într-o zi, de o sută de ori: Slavă lui Allah și laudă Lui!, îi vor fi șterse păcatele chiar de ar fi cât spuma mării.

Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[12]

Pomeniri rostite de zece ori

Abū Ayyūb al-Anṣārī — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

11 Relatat de al-Bukhārī, Cartea invocațiilor, capitolul despre meritul formulei de monoteism (6403); și de Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre meritul rostirii formulelor de monoteism și de preaslăvire (2691).

12 Relatat de al-Bukhārī, Cartea invocațiilor, capitolul despre meritul preaslăvirii (6405); și de Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre meritul preaslăvirii și al formulei de monoteism (2691).

مَنْ قَالَ: لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ عَشْرَ مِرَارٍ كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَةَ أَنْفُسٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ

Cine spune de zece ori: Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Singurul, fără asociat! A Lui este stăpânirea și a Lui este lauda, iar El are putere asupra tuturor lucrurilor! este asemenea celui care a eliberat patru robi dintre urmașii lui Ismāʿīl.

Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[13]

Pomeniri rostite de trei ori

Juwayriyah, mama credincioșilor — Allah să fie mulțumit de ea — relatează că Profetul ﷺ i-a spus:

لَقَدْ قُلْتُ بَعْدَكِ أَرْبَعَ كَلِمَاتٍ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، لَوْ وُزِنَتْ بِمَا قُلْتِ مُنْذُ الْيَوْمِ لَوَزَنَتْهُنَّ: سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ

După ce am plecat de la tine, am rostit de trei ori patru rostiri. Dacă ar fi cântărite cu ceea ce ai spus tu de azi-dimineață, le-ar întrece: Slavă lui Allah și laudă Lui, de numărul făpturilor Sale, pe măsura mulțumirii Sale, de greutatea Tronului Său și de întinderea cernelii cuvintelor Sale!

Relatat de Muslim.[14]

13 Relatat de al-Bukhārī, Cartea invocațiilor, capitolul despre meritul formulei de monoteism (6404); și de Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre meritul rostirii formulelor de monoteism și de preaslăvire (2693).

14 Relatat de Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre preaslăvire la începutul zilei (2726).

Într-o altă versiune:

سُبْحَانَ اللهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، سُبْحَانَ اللهِ رِضَا نَفْسِهِ، سُبْحَانَ اللهِ زِنَةَ عَرْشِهِ، سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ

Slavă lui Allah, de numărul făpturilor Sale! Slavă lui Allah, pe măsura mulțumirii Sale! Slavă lui Allah, de greutatea Tronului Său! Slavă lui Allah, de întinderea cernelii cuvintelor Sale!

Reunirea celor două versiuni este mai potrivită. Astfel, spune de trei ori:

سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ

Slavă lui Allah și laudă Lui, de numărul făpturilor Sale!

Și de trei ori:

سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ رِضَا نَفْسِهِ

Slavă lui Allah și laudă Lui, pe măsura mulțumirii Sale!

La fel procedează cu celelalte rostiri.

Nu cunoaștem nicio pomenire pentru care să fi fost stabilit un număr mai mare de o sută. Prin urmare, limitarea la o mie, întâlnită în unele cărți alcătuite despre pomeniri, nu are temei.

Au fost transmise și pomeniri legate de alte numere, însă acestea sunt pentru dimineață ori seară, pentru rugăciuni, pentru timpul de după ele sau pentru alte împrejurări asemănătoare. Vor fi amintite la locul lor, dacă Allah voiește.

3 Pomenirile de dimineață și seară

الفصل الثالث: أذكار الصباح والمساء

Allah Preaînaltul spune:

﴿وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾

Slăviți-L dimineața și seara!
Coran, 33:42

El, Preaînaltul, spune și:

﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ ٱلشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا﴾

Slăvește-L cu laudă pe Domnul tău înainte de răsăritul soarelui și înainte de apusul lui!
Coran, 20:130

El, Preaînaltul, spune și:

﴿وَٱذْكُر رَّبَّكَ فِى نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ ٱلْجَهْرِ مِنَ ٱلْقَوْلِ بِٱلْغُدُوِّ وَٱلْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ ٱلْغَـٰفِلِينَ﴾

Pomenește-L pe Domnul tău în sinea ta, cu smerenie și teamă, fără glas ridicat, dimineața și seara, și nu fi dintre cei nepăsători!
Coran, 7:205

Între acestea se află:

1. Recitarea începutului surei al-Baqarah:

﴿الٓمٓ ذَٰلِكَ ٱلْكِتَٰبُ لَا رَيْبَ ۛ فِيهِ ۛ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ٱلَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ بِٱلْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ
وَٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ
وَبِٱلْءَاخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ أُوْلَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۖ
وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ﴾

Alif-Lām-Mīm. Aceasta este Cartea în care nu este nicio îndoială, călăuzire pentru cei evlavioși, care cred în cele nevăzute, împlinesc rugăciunea și cheltuiesc din ceea ce le-am dăruit; care cred în ceea ce ți-a fost pogorât ție și în ceea ce a fost pogorât înaintea ta și au convingere deplină în Viața de Apoi. Aceia sunt călăuziți de Domnul lor și aceia sunt cei izbânditori.

Coran, 2:1-5

2. Versetul Scaunului, Āyat al-Kursī:

﴿ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْحَىُّ ٱلْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُۥ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ
لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ مَن ذَا ٱلَّذِى يَشْفَعُ
عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذْنِهِۦ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۖ وَلَا

يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ ۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ
ٱلْعَلِيُّ ٱلْعَظِيمُ ﴿

Allah! Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de El, Cel Viu, Cel care Se ține prin Sine și le susține pe toate! Nu-L cuprinde nici ațipirea și nici somnul. Ale Lui sunt cele din ceruri și cele de pe pământ. Cine poate mijloci la El fără îngăduința Sa? El știe ceea ce este înaintea lor și ceea ce este în urma lor, iar ei nu cuprind nimic din cunoașterea Sa decât ceea ce voiește El. Scaunul Său cuprinde cerurile și pământul, iar păzirea lor nu-L împovărează. El este Cel Preaînalt, Cel Măreț.

Coran, 2:255

Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

«Cine recită dimineața „Ḥā-Mīm" — sura al-Mu'min — până la „la El este întoarcerea", precum și Versetul Scaunului, este ocrotit prin ele până seara; iar cine le recită seara este ocrotit prin ele până dimineața.»

Relatat de al-Tirmidhī, care a spus: *«Hadith gharīb.»*[15]

Eu spun: este susținut de ceea ce al-Bukhārī relatează de la Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — într-un hadith cu o întâmplare: *«Când te așezi în pat, recită Versetul Scaunului. Vei avea neîncetat un păzitor de la Allah și niciun diavol nu se va apropia de tine până dimineața.»*[16]

15 Relatat de at-Tirmidhī, Cartea meritelor Coranului, capitolul despre cele transmise în privința surei al-Baqarah (2879).

16 Relatat de al-Bukhārī, Cartea meritelor Coranului, capitolul despre meritul surei al-Baqarah (5010).

3. Recitarea ultimelor două versete din sura al-Baqarah:

﴿ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ
ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِّن رُّسُلِهِۦ ۚ وَقَالُوا۟ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۖ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ
ٱلْمَصِيرُ لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا
مَا ٱكْتَسَبَتْ ۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَآ إِن نَّسِينَآ أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ رَبَّنَا
وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَآ إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا
وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِۦ ۖ وَٱعْفُ عَنَّا وَٱغْفِرْ لَنَا وَٱرْحَمْنَآ
أَنتَ مَوْلَىٰنَا فَٱنصُرْنَا عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ﴾

Trimisul a crezut în ceea ce i-a fost pogorât de la Domnul său, și tot astfel credincioșii. Toți au crezut în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale și în trimișii Săi. Nu facem deosebire între niciunul dintre trimișii Săi. Ei au spus: Am auzit și ne supunem! Iertarea Ta, Domnul nostru! La Tine este întoarcerea! Allah nu-i cere niciunui suflet decât după putința lui. El are parte de ceea ce a câștigat și poartă ceea ce și-a agonisit. Domnul nostru, nu ne lua la socoteală dacă uităm ori greșim! Domnul nostru, nu pune asupra noastră o povară precum cea pe care ai pus-o asupra celor dinaintea noastră! Domnul nostru, nu ne împovăra cu ceea ce nu putem purta! Șterge-ne greșelile, iartă-ne și ai milă de noi! Tu ești Ocrotitorul nostru; dă-ne biruință asupra neamului necredincios!

Coran, 2:285-286

Abū Masʿūd al-Badrī — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

«Cine recită într-o noapte cele două versete de la sfârșitul surei al-Baqarah, acestea îi sunt de ajuns.»

Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[17]

17 Relatat de al-Bukhārī, Cartea meritelor Coranului, capitolul despre meritul surei al-Baqarah (5009); și de Muslim, Cartea rugăciunii călătorilor, capitolul despre meritul surei al-Fātiḥah și al sfârșitului surei al-Baqarah (807).

4. Recitarea:

﴿حمٓ تَنزِيلُ ٱلْكِتَـٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْعَلِيمِ غَافِرِ ٱلذَّنۢبِ
وَقَابِلِ ٱلتَّوْبِ شَدِيدِ ٱلْعِقَابِ ذِى ٱلطَّوْلِ ۖ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ
إِلَيْهِ ٱلْمَصِيرُ﴾

Ḥā-Mīm. Pogorârea Cărții este de la Allah, Cel Atotputernic, Atoateștiutorul, Iertătorul păcatului, Primitorul căinței, Cel Aspru în pedeapsă, Stăpânul belșugului. Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de El; la El este întoarcerea.

Coran, 40:1-3

5. Recitarea ultimelor trei versete din sura al-Ḥashr:

﴿هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ عَـٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَـٰدَةِ ۖ هُوَ
ٱلرَّحْمَـٰنُ ٱلرَّحِيمُ هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْمَلِكُ
ٱلْقُدُّوسُ ٱلسَّلَـٰمُ ٱلْمُؤْمِنُ ٱلْمُهَيْمِنُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْجَبَّارُ ٱلْمُتَكَبِّرُ ۚ
سُبْحَـٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ هُوَ ٱللَّهُ ٱلْخَـٰلِقُ ٱلْبَارِئُ ٱلْمُصَوِّرُ ۖ لَهُ

ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ يُسَبِّحُ لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ
وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿

El este Allah, în afară de Care nu există nicio divinitate demnă de adorare, Cunoscătorul celor nevăzute și al celor văzute. El este Cel Milostiv, Cel Îndurător. El este Allah, în afară de Care nu există nicio divinitate demnă de adorare: Suveranul, Cel Preasfânt, Cel Dătător de pace, Cel Dătător de siguranță, Veghetorul, Atotputernicul, Cel care Supune, Stăpânul Măreției. Slavă lui Allah, mai presus de ceea ce Îi asociază ei! El este Allah, Creatorul, Făuritorul, Dătătorul de chipuri. Ale Lui sunt numele cele mai frumoase. Îl slăvesc cele din ceruri și de pe pământ. El este Atotputernicul, Înțeleptul.

Coran, 59:22-24

Maʿqil ibn Yasār — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ: أَعُوذُ بِاللهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، وَقَرَأَ الثَّلَاثَ آيَاتٍ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الحَشْرِ وَكَّلَ اللهُ بِهِ سَبْعِينَ أَلْفَ مَلَكٍ يُصَلُّونَ عَلَيْهِ حَتَّى يُمْسِيَ، إِنْ مَاتَ ذَلِكَ الْيَوْمَ مَاتَ شَهِيدًا، وَمَنْ قَالَهَا حِينَ يُمْسِي كَانَ بِتِلْكَ المَنْزِلَةِ

Cine spune dimineața, de trei ori: Caut adăpost la Allah, Cel care Aude, Atoateștiutorul, de Satana cel alungat!, apoi recită ultimele trei versete din sura al-Ḥashr, Allah rânduiește pentru el șaptezeci de mii de îngeri care se roagă pentru el până seara. Dacă moare în acea zi, moare ca martir. Iar cel care le spune seara are aceeași treaptă.

Relatat de Aḥmad.[18]

6. Recitarea:

﴿قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ﴾

Spune: El este Allah, Unul!

Coran, 112:1

18 Relatat de imamul Aḥmad (5/26); și de at-Tirmidhī, Cartea meritelor Coranului, capitolul despre meritul recitării sfârșitului surei al-Ḥașr (2922), care a spus: „Hadith bun și neobișnuit; nu îl cunoaștem decât pe această cale."

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلْفَلَقِ﴾

Spune: Caut adăpost la Domnul zorilor!
Coran, 113:1

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ﴾

Spune: Caut adăpost la Domnul oamenilor!
Coran, 114:1

Fiecare sură se recită în întregime, de trei ori. ʿAbd Allāh ibn Khubayb — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ i-a spus: *«Spune!»* El a întrebat: *«Ce să spun?»* Profetul ﷺ a răspuns:

«„Spune: El este Allah, Unul!” și cele două sure de căutare a adăpostului, seara și dimineața, de trei ori, îți vor fi de ajuns împotriva oricărui lucru.»

Relatat de Abū Dāwūd, al-Nasāʾī și al-Tirmidhī, care a spus: *«Ḥasan ṣaḥīḥ.»*[19]

7.

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

Caut adăpost în cuvintele desăvârșite ale lui Allah de răul a ceea ce a creat!
De trei ori.

Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — a spus: *«Un om a venit la Profet ﷺ și a spus: „O, Trimis al lui Allah, cât am suferit de la un scorpion care m-a înțepat aseară!” El i-a spus: „Dacă ai fi spus seara: Caut adăpost în cuvintele desăvârșite ale lui Allah de*

19 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea bunei purtări, capitolul despre ce se spune dimineața (5082); de at-Tirmidhī, Cartea invocațiilor, capitolul despre ruga înainte de somn (3575); și de an-Nasāʾī, Cartea cererii de ocrotire, capitolul despre cele transmise în privința celor două sure de ocrotire (5430).

răul a ceea ce a creat!, nu ți-ar fi făcut rău."» Relatat de Muslim.[20]

8.

بِاسْمِ اللهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

În numele lui Allah, cu al Cărui nume nimic de pe pământ ori din cer nu poate pricinui rău! El este Cel care Aude, Atoateștiutorul.

De trei ori.

ʿUthmān ibn ʿAffān — Allah să fie mulțumit de el — a spus că Trimisul lui Allah ﷺ a zis:

«Nu există niciun rob care să spună de trei ori, în dimineața fiecărei zile și în seara fiecărei nopți: În numele lui Allah, cu al Cărui nume nimic de pe pământ ori din cer nu poate pricinui rău! El este Cel care Aude, Atoateștiutorul!, și căruia să-i fie pricinuit rău de ceva.»

Relatat de al-Tirmidhī, care a spus: *«Hadith ḥasan ṣaḥīḥ.»*[21]

L-a relatat și Abū Dāwūd, însă cu formularea: *«Nu-l va lovi o nenorocire neașteptată.»*[22]

20 Relatat de Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre cererea de ocrotire împotriva unei hotărâri rele (2709).

21 Relatat de at-Tirmidhī, Cartea invocațiilor, capitolul despre ruga de dimineață și de seară (3388); și de Ibn Mājah, Cartea rugii, capitolul despre ce invocă omul dimineața și seara (3869).

22 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea bunei purtări, capitolul despre ce se spune dimineața (5088).

9. Rostirea:

رَضِيتُ بِاللهِ رَبًّا، وَبِالْإِسلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ صلى الله عليه وسلم نَبِيًّا

Sunt mulțumit cu Allah ca Domn, cu Islamul ca religie și cu Muḥammad ﷺ ca Profet.

De trei ori.

Thawbān — Allah să fie mulțumit de el — a spus că Trimisul lui Allah ﷺ a zis:

«Cel care spune seara: Sunt mulțumit cu Allah ca Domn, cu Islamul ca religie și cu Muḥammad ﷺ ca Profet!, are făgăduința lui Allah că îl va mulțumi.»

Relatat de al-Tirmidhī.[23] La Abū Dāwūd și la alții apare:

وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا

Și cu Muḥammad ca Trimis.[24]

10.

أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلهِ، وَالْحَمْدُ لِلهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،

23 Relatat de at-Tirmidhī, Cartea invocațiilor, capitolul despre ruga de dimineață și de seară (3389); de Ibn Mājah, Cartea rugii, capitolul despre ce invocă omul dimineața și seara (3870); și de Aḥmad (4/337).

24 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea bunei purtări, capitolul despre ce se spune dimineața (5072).

رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ

Am ajuns în dimineață, iar stăpânirea Îi aparține lui Allah și în această dimineață. Lauda Îi aparține lui Allah! Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Singurul, fără asociat! A Lui este stăpânirea și a Lui este lauda, iar El are putere asupra tuturor lucrurilor. Domnul meu, Îți cer binele acestei zile și binele a ceea ce urmează după ea și caut adăpost la Tine de răul acestei zile și de răul a ceea ce urmează după ea. Domnul meu, caut adăpost la Tine de lene, de neputința bătrâneții și de relele bătrâneții. Domnul meu, caut adăpost la Tine de chinul Focului și de chinul mormântului.

Seara spune:

أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ

Am ajuns în seară, iar stăpânirea Îi aparține lui Allah și în această seară.

Și spune:

رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ...

Domnul meu, Îți cer binele acestei nopți...

Până la sfârșit, înlocuind *«Am ajuns în dimineață»* și *«în această dimineață»*, precum și *«această zi»*.

ʿAbd Allāh ibn Masʿūd — Allah să fie mulțumit de el — a spus: *«Seara, Profetul ﷺ spunea: Am ajuns în seară, iar stăpânirea Îi aparține lui Allah și în această seară. Lauda Îi aparține lui Allah! Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Singurul, fără asociat! A Lui este stăpânirea și a Lui este lauda, iar El are putere asupra tuturor lucrurilor. Domnul meu, Îți cer binele acestei nopți și binele a ceea ce urmează după ea și caut adăpost la Tine de răul acestei nopți și de răul a ceea ce urmează după ea. Domnul meu, caut adăpost la Tine de lene, de neputința bătrâneții și de relele bătrâneții. Domnul meu, caut adăpost la Tine de chinul Focului și de chinul mormântului. Iar dimineața spunea de asemenea aceasta: Am ajuns în dimineață, iar stăpânirea Îi aparține lui Allah și în această dimineață.»* Relatat de Muslim.[25]

11.

اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ

O, Allah, prin Tine am ajuns în dimineață, prin Tine am ajuns în seară, prin Tine trăim și prin Tine murim și către Tine este învierea!

25 Relatat de Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre invocații (2723).

Iar seara:

اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ المَصِيرُ

O, Allah, prin Tine am ajuns în seară, prin Tine am ajuns în dimineață, prin Tine trăim și prin Tine murim și către Tine este întoarcerea!

Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ spunea dimineața:

«O, Allah, prin Tine am ajuns în dimineață, prin Tine am ajuns în seară, prin Tine trăim și prin Tine murim și către Tine este învierea!»

Iar seara spunea: *«O, Allah, prin Tine am ajuns în seară, prin Tine am ajuns în dimineață, prin Tine trăim și prin Tine murim și către Tine este întoarcerea!»* Din versiuni relatate de Abū Dāwūd, al-Tirmidhī și Ibn Mājah.[26]

Într-o versiune se arată că le poruncea companionilor săi să spună acestea.[27]

12.

26 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea bunei purtări, capitolul despre ce se spune dimineața (5068); și de Aḥmad (2/354).

27 Relatat de at-Tirmidhī, Cartea invocațiilor, capitolul despre ruga de dimineață și de seară (3391); și de Ibn Mājah, Cartea rugii, capitolul despre ce spune omul dimineața și seara (3868).

اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ، أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ، وَلَكَ الشُّكْرُ

O, Allah, orice binefacere cu care am ajuns în această dimineață, eu ori oricare dintre făpturile Tale, este numai de la Tine, Singurul, fără asociat! A Ta este lauda și Ție Îți aparține mulțumirea!

Iar seara spune:

مَا أَمْسَى بِي

Cu care am ajuns în această seară.

ʿAbd Allāh ibn Ghannām — Allah să fie mulțumit de el — a spus că Trimisul lui Allah ﷺ a zis:

«Cel care spune dimineața: O, Allah, orice binefacere cu care am ajuns în această dimineață, eu ori oricare dintre făpturile Tale, este numai de la Tine, Singurul, fără asociat! A Ta este lauda și Ție Îți aparține mulțumirea!, și-a împlinit recunoștința datorată pentru ziua sa. Iar cel care spune seara asemenea cuvinte și-a împlinit recunoștința datorată pentru noaptea sa.»

Relatat de Abū Dāwūd, cu un lanț bun, pe care nu l-a declarat slab,[28] după cum se spune în *«al-Adhkār»*.[29]

13.

28 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea bunei purtări, capitolul despre ce se spune dimineața (5073). Formularea redată este relatată de Ibn as-Sunnī în ʿAmal al-yawm wa-l-laylah, capitolul despre ce se spune dimineața și seara (41).

29 Pomenit de an-Nawawī, p. 182, nr. 232.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ مِنْكَ فِي نِعْمَةٍ وَعَافِيَةٍ وَسِتْرٍ فَأَتِمَّ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَعَافِيَتَكَ وَسِتْرَكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

O, Allah, am ajuns în dimineață având de la Tine binefacere, sănătate și ocrotire. Întregește pentru mine binefacerea, sănătatea și ocrotirea Ta în această viață și în Viața de Apoi!

De trei ori.

Iar seara spune:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَمْسَيْتُ...

O, Allah, am ajuns în seară...

Până la sfârșit.

Ibn ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de amândoi — a spus că Trimisul lui Allah ﷺ a zis:

«Cel care spune dimineața: O, Allah, am ajuns în dimineață având de la Tine binefacere, sănătate și ocrotire. Întregește pentru mine binefacerea, sănătatea și ocrotirea Ta în această viață și în Viața de Apoi!, de trei ori, dimineața și seara, are făgăduința lui Allah că îi va întregi binefacerea.»

Relatat de Ibn al-Sunnī.[30]

14.

30 Relatat de Ibn as-Sunnī în ʿAmal al-yawm wa-l-laylah (55).

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الهَمِّ وَالحَزَنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ

O, Allah, caut adăpost la Tine de grijă și întristare, de neputință și lene, de lașitate și zgârcenie, de povara copleșitoare a datoriilor și de asuprirea oamenilor!

Abū Saʿīd al-Khudrī — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ i-a spus unui om dintre anșār:

«Să nu te învăț niște cuvinte pe care, dacă le spui, Allah, Atotputernicul și Mărețul, îți înlătură grija și îți achită datoria?»

El a răspuns: *«Ba da, o, Trimis al lui Allah!»* Profetul ﷺ i-a spus:

«Spune dimineața și seara: O, Allah, caut adăpost la Tine de grijă și întristare, de neputință și lene, de lașitate și zgârcenie, de povara copleșitoare a datoriilor și de asuprirea oamenilor!»

Relatat de Abū Dāwūd.[31]

15.

31 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea rugăciunii, capitolul despre cererea de ocrotire (1555).

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي

O, Allah, Îți cer bunăstare în această viață și în Viața de Apoi! O, Allah, Îți cer iertare și bunăstare în religia mea, în viața mea lumească, în familia și în averea mea. O, Allah, acoperă-mi neajunsurile și liniștește-mi temerile! O, Allah, păzește-mă dinaintea mea, din spatele meu, din dreapta mea, din stânga mea și de deasupra mea! Caut adăpost în măreția Ta să nu fiu nimicit pe neașteptate de dedesubt.

ʿAbd Allāh ibn ʿUmar — Allah să fie mulțumit de amândoi — a spus: *«Profetul ﷺ nu lăsa deoparte aceste rugi, seara și dimineața: O, Allah, Îți cer bunăstare în această viață și în Viața de Apoi! O, Allah, Îți cer iertare și bunăstare în religia mea, în viața mea lumească, în familia și în averea mea. O, Allah, acoperă-mi neajunsurile și liniștește-mi temerile! O, Allah, păzește-mă dinaintea mea, din spatele meu, din dreapta mea, din stânga mea și de deasupra mea! Caut adăpost în măreția Ta să nu fiu nimicit pe neașteptate de dedesubt.»* Relatat de Abū Dāwūd, al-Nasāʾī și Ibn Mājah. Al-Ḥākim a spus: *«Hadith autentic.»*[3233]

32 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea bunei purtări, capitolul despre ce se spune dimineața (5074); de an-Nasāʾī, Cartea cererii de ocrotire, capitolul despre cererea de ocrotire împotriva înghițirii de către pământ (5531), pe scurt; și de

16.

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

O, Allah, Tu ești Domnul meu! Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Tine. Tu m-ai creat, iar eu sunt robul Tău. Rămân credincios legământului cu Tine și făgăduinței Tale atât cât pot. Caut adăpost la Tine de răul a ceea ce am făcut. Recunosc înaintea Ta binefacerea Ta asupra mea și îmi recunosc păcatul. Iartă-mă, căci nimeni nu iartă păcatele în afară de Tine!

Shaddād ibn Aws — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

«Cea mai aleasă cerere de iertare este să spui: O, Allah, Tu ești Domnul meu! Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Tine. Tu m-ai creat, iar eu sunt robul Tău. Rămân credincios legământului cu Tine și făgăduinței Tale atât cât pot. Caut adăpost la Tine de răul a ceea ce am făcut. Recunosc înaintea Ta binefacerea Ta asupra mea și îmi recunosc păcatul. Iartă-mă, căci nimeni nu iartă păcatele în afară de Tine!»

A spus: *«Cine o spune ziua, cu deplină convingere în ea, apoi moare în ziua aceea înainte de înserare, este dintre oamenii Paradisului. Iar cine o spune noaptea, cu deplină convingere în ea,*

Ibn Mājah, Cartea rugii, capitolul despre ce spune omul dimineața și seara (3871).

33 Al-Mustadrak, 1/698.

apoi moare înainte de dimineață, este dintre oamenii Paradisului.» Relatat de al-Bukhārī.[34]

17.

اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَشَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ

O, Allah, Creator al cerurilor și al pământului, Cunoscător al celor nevăzute și al celor văzute, Domn și Stăpân a toate! Mărturisesc că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Tine. Caut adăpost la Tine de răul sufletului meu, de răul lui Satana și de asocierea la care cheamă el, precum și de a săvârși un rău împotriva mea ori de a-l pricinui unui musulman.

Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Abū Bakr — Allah să fie mulțumit de el — a spus: *«O, Trimis al lui Allah, poruncește-mi niște cuvinte pe care să le spun dimineața și seara!»* El a spus: *«Spune: O, Allah, Creator al cerurilor și al pământului, Cunoscător al celor nevăzute și al celor văzute, Domn și Stăpân a toate! Mărturisesc că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Tine. Caut adăpost la Tine de răul sufletului meu, de răul lui Satana și de asocierea la care cheamă el.»*[35] Relatat

34 Relatat de al-Bukhārī, Cartea invocațiilor, capitolul despre cea mai bună cerere de iertare (6306).

35 Cu șīn vocalizată cu kasrah și rā' fără vocală, după modelul «fiʿlah», înseamnă asocierea la care cheamă el. A fost transmisă și citirea cu șīn și rā' vocalizate cu fatḥah, după modelul «sababahu», adică lațurile și capcanele sale. (Autorul.)

de Abū Dāwūd și al-Tirmidhī, care a spus: *«Hadith ḥasan ṣaḥīḥ.»*[36] Abū Dāwūd adaugă, din hadithul lui Abū Mālik al-Ashʿarī — Allah să fie mulțumit de el:

وَأَنْ نَقْتَرِفَ سُوءًا عَلَى أَنْفُسِنَا، أَوْ نَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ

Și de a săvârși un rău împotriva noastră ori de a-l pricinui unui musulman.[37]

18.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أُشْهِدُكَ، وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ
وَمَلَائِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ أَنَّكَ أَنْتَ اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،
وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ

O, Allah, am ajuns în dimineață luându-Te martor pe Tine și luându-i martori pe purtătorii Tronului Tău, pe îngerii Tăi și toate făpturile Tale că Tu ești Allah, nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Tine, și că Muḥammad este robul și Trimisul Tău.

Iar seara:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَمْسَيْتُ...

O, Allah, am ajuns în seară...

36 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea bunei purtări, capitolul despre ce se spune dimineața (5067); de at-Tirmidhī, Cartea invocațiilor, capitolul despre ruga de dimineață și de seară (3529); și de Aḥmad (7901).

37 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea bunei purtări, capitolul despre ce se spune dimineața (5083).

Până la sfârșit, de patru ori.
Anas ibn Mālik — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

«Cine spune dimineața ori seara: O, Allah, am ajuns în dimineață luându-Te martor pe Tine și luându-i martori pe purtătorii Tronului Tău, pe îngerii Tăi și toate făpturile Tale că Tu ești Allah, nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Tine, și că Muḥammad este robul și Trimisul Tău!, Allah îl eliberează de Foc în proporție de un sfert. Cine o spune de două ori este eliberat pe jumătate; cine o spune de trei ori este eliberat în proporție de trei sferturi; iar dacă o spune de patru ori, Allah îl eliberează de Foc.»

Al-Nawawī[38] a spus: *«Relatat de Abū Dāwūd, cu un lanț bun, pe care nu l-a declarat slab.»*[39]

19.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ،
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Singurul, fără asociat! A Lui este stăpânirea și a Lui este lauda, iar El are putere asupra tuturor lucrurilor.

De o sută de ori dimineața ori seara.[40]

20.

38 Al-Adhkār de an-Nawawī, p. 182, nr. 231.

39 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea bunei purtări, capitolul despre ce se spune dimineața (5069).

40 Trimiterea bibliografică a fost indicată mai înainte, la hadithul despre rostirea de o sută de ori a mărturisirii unicității lui Allah.

حَسْبِيَ اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

Allah îmi este de ajuns! Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de El. În El mă încred și El este Domnul Tronului măreț.

De șapte ori.[41]

21.

حَسْبِيَ اللهُ وَكَفَى، سَمِعَ اللهُ لِمَنْ دَعَا، لَيْسَ وَرَاءَ اللهِ مَرْمَى

Allah îmi este de ajuns și îmi este suficient! Allah îl aude pe cel care Îl cheamă. Nu există niciun țel dincolo de Allah.[42]

22.

سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ

Slavă lui Allah și laudă Lui!

De o sută de ori dimineața ori seara sau în amândouă aceste timpuri.

Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — a spus că Trimisul lui Allah ﷺ a zis:

«Cine spune dimineața și seara, de o sută de ori: Slavă lui Allah și laudă Lui!, nimeni nu va veni în Ziua Învierii cu ceva mai bun decât ceea ce a adus el, în afară de cineva care a spus la fel ori a spus mai mult.»

41 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea bunei purtări, capitolul despre ce se spune dimineața (5081); și de Ibn as-Sunnī în ʿAmal al-yawm wa-l-laylah (72).

42 Relatat de Mālik în al-Muwaṭṭaʾ, 2/901, nr. 1600.

Relatat de Muslim.[43]

23.

أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

Îi cer iertare lui Allah și mă căiesc înaintea Lui.

De o sută de ori.[44]

24. ʿAbd Allāh ibn ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de amândoi — relatează că Profetul ﷺ a spus: «Cine rostește dimineața:

﴿فَسُبْحَٰنَ ٱللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ ٱلْحَمْدُ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ﴾

Slavă lui Allah când înserați și când ajungeți în dimineață! A Lui este lauda în ceruri și pe pământ, spre seară și când ajungeți la amiază.

Coran, 30:17-18

până la sfârșitul versetului, va dobândi ceea ce i-a scăpat în ziua aceea. Iar cine le rostește seara va dobândi ceea ce i-a scăpat în noaptea sa.» Relatat de Abū Dāwūd; al-Bukhārī l-a declarat slab.[45]

Eu spun: dacă hadithul este autentic, va dobândi acea răsplată; dacă nu, tot dobândește răsplata recitării.

43 Relatat de Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre meritul formulei de monoteism și al preaslăvirii (2692).

44 De la Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el, care a spus: „Eu Îi cer iertare lui Allah și mă căiesc înaintea Lui de o sută de ori pe zi." Relatat de Aḥmad (9515); și de Ibn Mājah, Cartea bunei purtări, capitolul despre cererea de iertare (3815).

45 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea bunei purtări, capitolul despre ce se spune dimineața (5076).

25. Abū Mālik al-Ashʿarī — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

إِذَا أَصْبَحَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ؛ فَتْحَهُ وَنَصْرَهُ وَنُورَهُ وَبَرَكَتَهُ وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، ثُمَّ إِذَا أَمْسَى فَلْيَقُلْ مِثْلَ ذَلِكَ

Când unul dintre voi ajunge în dimineață, să spună: Am ajuns în dimineață, iar stăpânirea Îi aparține lui Allah, Domnul lumilor, și în această dimineață. O, Allah, Îți cer binele acestei zile: izbânda, biruința, lumina, binecuvântarea și călăuzirea ei. Caut adăpost la Tine de răul din ea și de răul a ceea ce urmează după ea. Apoi, când ajunge în seară, să spună asemenea.

Relatat de Abū Dāwūd, cu un lanț pe care nu l-a declarat slab.[46]

46 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea bunei purtări, capitolul despre ce se spune dimineața (5084).

26. ʿAbd al-Raḥmān ibn Abī Bakrah relatează de la tatăl său că i-a spus: «Tată, te aud rugându-te în fiecare dimineață:

اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

O, Allah, dă-mi sănătate în trup! O, Allah, păstrează-mi auzul sănătos! O, Allah, păstrează-mi vederea sănătoasă! O, Allah, caut adăpost la Tine de necredință și sărăcie! O, Allah, caut adăpost la Tine de chinul mormântului! Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Tine!

Le repeți de trei ori dimineața și de trei ori seara.» El a răspuns: *«L-am auzit pe Trimisul lui Allah ﷺ rugându-se cu ele și îmi place să urmez Sunnah sa.»* Relatat de Abū Dāwūd.[47]

47 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea bunei purtări, capitolul despre ce se spune dimineața (5090).

27. Una dintre fiicele Profetului ﷺ relatează că el o învăța, spunându-i:

قُولِي حِينَ تُصْبِحِينَ: سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ، لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ، مَا شَاءَ اللهُ كَانَ، وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ،، فَإِنَّهُ مَنْ قَالَهُنَّ حِينَ يُصْبِحُ حُفِظَ حَتَّى يُمْسِيَ، وَمَنْ قَالَهُنَّ حِينَ يُمْسِي حُفِظَ حَتَّى يُصْبِحَ

Spune dimineața: Slavă lui Allah și laudă Lui! Nu există tărie decât prin Allah! Ceea ce voiește Allah se întâmplă, iar ceea ce El nu voiește nu se întâmplă. Cine le spune dimineața este ocrotit până seara, iar cine le spune seara este ocrotit până dimineața.

Relatat de Abū Dāwūd.[48]

48 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea bunei purtări, capitolul despre ce spune omul dimineața (5075).

28. Anas — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ i-a spus Fāțimei:

مَا يَمْنَعُكِ أَنْ تَسْمَعِي مَا أُوصِيكِ بِهِ أَنْ تَقُولِي إِذَا أَصْبَحْتِ وَإِذَا أَمْسَيْتِ: يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ، بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ، أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ

Ce te împiedică să asculți ceea ce îți recomand să spui dimineața și seara: O, Tu, Cel Viu, Cel care Se ține prin Sine și le susține pe toate! Prin îndurarea Ta Îți cer ajutor! Îndreaptă-mi toate treburile și nu mă lăsa în seama mea nici cât o clipire de ochi!

Relatat de Ibn al-Sunnī.[49]

29. Abū al-Dardāʾ — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus despre niște cuvinte:

مَنْ قَالَهَا أَوَّلَ نَهَارِهِ لَمْ تُصِبْهُ مُصِيبَةٌ حَتَّى يُمْسِيَ، وَمَنْ قَالَهَا آخِرَ النَّهَارِ لَمْ تُصِبْهُ مُصِيبَةٌ حَتَّى يُصْبِحَ: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَأَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، مَا شَاءَ اللهُ كَانَ، وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، أَعْلَمُ أَنَّ اللهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،

49 Relatat de Ibn as-Sunnī în ʿAmal al-yawm wa-l-laylah (48).

وَأَنَّ اللهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا، إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Cine le spune la începutul zilei sale nu va fi lovit de nicio nenorocire până seara, iar cine le spune la sfârșitul zilei nu va fi lovit de nicio nenorocire până dimineața: O, Allah, Tu ești Domnul meu! Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Tine. În Tine mă încred și Tu ești Domnul Tronului măreț. Ceea ce voiește Allah se întâmplă, iar ceea ce El nu voiește nu se întâmplă. Nu există putere și nici tărie decât prin Allah, Cel Preaînalt, Cel Măreț. Știu că Allah are putere asupra tuturor lucrurilor și că Allah cuprinde toate lucrurile cu știința Sa. O, Allah, caut adăpost la Tine de răul sufletului meu și de răul oricărei făpturi pe care Tu o ții de moțul frunții. Domnul meu este pe o cale dreaptă.

Relatat de Ibn al-Sunnī.[50]

50 Relatat de Ibn as-Sunnī în ʿAmal al-yawm wa-l-laylah (57).

4 Pomeniri legate de anumite împrejurări

الفصل الرابع: الذِّكر المقيَّد بحال من الأحوال

Acestea sunt de mai multe feluri:

Primul: pomenirile la mâncare, băutură și îmbrăcare
Când mănâncă, bea și se îmbracă, credinciosul trebuie să-și amintească binefacerea lui Allah, Care i le-a înlesnit și i le-a îngăduit, urmând ca ele să-i fie rezervate în Ziua Învierii. Căci Allah Preaînaltul i-a lipsit pe mulți oameni de această binefacere: fie printr-o interdicție religioasă, cum este cazul necredincioșilor și al ipocriților, care, deși se bucură de ea, vor da socoteală și vor fi pedepsiți pentru ea, potrivit cuvintelor Celui Preaînalt:

﴿قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ فِي ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ﴾

Spune: «Ele sunt pentru cei care cred în viața lumească, fiindu-le rezervate în Ziua Învierii.»
Coran, 7:32

și cuvintelor Sale:

﴿لَيْسَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوٓاْ﴾

Cei care cred și săvârșesc fapte bune nu au nicio vină pentru ceea ce au mâncat.
Coran, 5:93

; fie prin hotărârea Sa asupra sorții lor, astfel încât nu le-a fost cu putință să le dobândească sau le-au dobândit, dar nu s-au putut folosi de ele din pricina unei boli ori a altui lucru asemănător.
De asemenea, trebuie să rostească pomenirile transmise în această privință. La mâncare și băutură, de pildă, să spună la început:

بِاسْمِ اللهِ

În numele lui Allah!

Iar la sfârșit:

الحَمْدُ للهِ

Laudă lui Allah!

ʿĀʾishah — Allah să fie mulțumit de ea — relatează că Profetul ﷺ a spus:

إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَذْكُرِ اسْمَ اللهِ تَعَالَى، فَإِنْ نَسِيَ أَنْ يَذْكُرَ اسْمَ اللهِ تَعَالَى فِي أَوَّلِهِ فَلْيَقُلْ: بِاسْمِ اللهِ أَوَّلَهُ وَآخِرَهُ

Când unul dintre voi mănâncă, să pomenească numele lui Allah Preaînaltul. Dacă uită să pomenească numele lui Allah Preaînaltul la început, să spună: «În numele lui Allah, la începutul și la sfârșitul mesei!»

Relatat de Abū Dāwūd și al-Tirmidhī, care a spus: *«Ḥasan ṣaḥīḥ.»*[51]

Pomenirea numelui lui Allah la mâncare și băutură este obligatorie, datorită poruncii Profetului ﷺ[52] și fiindcă Satana mănâncă împreună cu omul dacă acesta nu pomenește numele lui Allah. În hadithul lui Ḥudhayfah — Allah să fie mulțumit de el — Profetul ﷺ spune:

«Satana socotește îngăduită pentru el mâncarea deasupra căreia nu este pomenit numele lui Allah.»

Relatat de Muslim.[53]

51 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea mâncărurilor, capitolul despre rostirea numelui lui Allah înainte de mâncare (3767); și de at-Tirmidhī, Cartea băuturilor, capitolul despre cele transmise în privința rostirii numelui lui Allah înainte de mâncare (1858).

52 Relatat de al-Bukhārī, Cartea mâncărurilor, capitolul despre rostirea numelui lui Allah înainte de mâncare (5376); și de Muslim, Cartea băuturilor, capitolul despre buna-cuviință la mâncare și băutură (2022).

53 Relatat de Muslim, Cartea băuturilor, capitolul despre buna-cuviință la mâncare și băutură (2017).

Anas ibn Mālik — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

«Allah este mulțumit de robul care mănâncă o masă și Îl laudă pentru ea sau bea o înghițitură și Îl laudă pentru ea.»

Relatat de Muslim.[54]

Abū Umāmah — Allah să fie mulțumit de el — relatează că, atunci când masa era strânsă dinaintea sa, Profetul ﷺ spunea:

الْحَمْدُ للهِ كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، غَيْرَ مَكْفِيٍّ، وَلَا مُوَدَّعٍ، وَلَا مُسْتَغْنًى عَنْهُ رَبَّنَا

Laudă lui Allah, laudă multă, bună și binecuvântată! Domnul nostru, Tu nu ai nevoie de nimeni, noi nu ne luăm rămas-bun de la Tine și nu ne putem lipsi de Tine!

Relatat de al-Bukhārī.[55]

Muʿādh ibn Anas — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

مَنْ أَكَلَ طَعَامًا فَقَالَ: الْحَمْدُ للهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ لَهُ مِنْ ذَنْبِهِ

Cine mănâncă și spune: «Laudă lui Allah, Care m-a hrănit cu aceasta și mi-a dăruit-o, fără nicio putere și nicio tărie din partea mea», va fi iertat pentru păcatele sale de mai înainte.

Relatat de Abū Dāwūd, Ibn Mājah și al-Tirmidhī, care a spus: «Ḥasan.»[56]

---

54 Relatat de Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre recomandarea lăudării lui Allah (2734).

55 Relatat de al-Bukhārī, Cartea mâncărurilor, capitolul despre ce se spune după terminarea mesei (5458).

56 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea îmbrăcămintii, capitolul despre ce se spune la îmbrăcarea unui veșmânt nou (4023); de at-Tirmidhī, Cartea invocațiilor,

Un bărbat care l-a slujit pe Profet ﷺ vreme de opt ani relatează că îl auzea pe Profet ﷺ spunând când i se aducea mâncarea:

بِاسْمِ اللهِ

În numele lui Allah!

Iar când termina de mâncat spunea:

اللَّهُمَّ أَطْعَمْتَ وَأَسْقَيْتَ، وَأَغْنَيْتَ، وَأَقْنَيْتَ، وَهَدَيْتَ، وَأَحْيَيْتَ، فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا أَعْطَيْتَ

O, Allah, Tu ai dat de mâncare și de băut, ai îmbogățit și ai dăruit bunuri, ai călăuzit și ai dat viață. A Ta este lauda pentru ceea ce ai dăruit!

Relatat de al-Nasā'ī.[57]

capitolul despre ce se spune după terminarea mesei (3458); și de Ibn Mājah, Cartea mâncărurilor, capitolul despre ce se spune după terminarea mesei (3285).

57 Relatat de Aḥmad (4/62); și de an-Nasā'ī în as-Sunan al-kubrā, 6/310, nr. 6871.

Abū Saʿīd al-Khudrī — Allah să fie mulțumit de el — relatează: «Când avea o haină nouă, Profetul ﷺ o numea pe nume — turban, cămașă sau mantie —, apoi spunea:

اللَّهُمَّ لَكَ الحَمْدُ، أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ، أَسْأَلُكَ خَيْرَهُ، وَخَيْرَ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ، وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ

O, Allah, a Ta este lauda! Tu m-ai îmbrăcat cu ea. Îți cer binele ei și binele lucrului pentru care a fost făcută și caut adăpost la Tine de răul ei și de răul lucrului pentru care a fost făcută.

» Relatat de Abū Dāwūd și al-Tirmidhī, care a spus: *«Hadith ḥasan.»*[58]

Muʿādh ibn Anas — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

مَنْ لَبِسَ ثَوْبًا فَقَالَ: الحَمْدُ للهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا الثَّوْبَ وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ غَفَرَ اللهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ

Cine îmbracă o haină și spune: «Laudă lui Allah, Care m-a îmbrăcat cu această haină și mi-a dăruit-o, fără nicio putere și nicio tărie din partea mea», Allah îi va ierta păcatele de mai înainte.

Relatat de Ibn al-Sunnī.[59]

58 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea îmbrăcămintii, capitolul despre ce se spune la îmbrăcarea unui veșmânt nou (4020); și de at-Tirmidhī, Cartea îmbrăcămintii, capitolul despre ce se spune la îmbrăcarea unui veșmânt nou (1767).

59 Relatat de Ibn as-Sunnī în ʿAmal al-yawm wa-l-laylah, capitolul despre ce se spune la îmbrăcarea unui veșmânt nou (271).

Al doilea: pomenirile la împlinirea nevoilor firești
Eliminarea resturilor de mâncare și băutură, precum și a gazelor, este una dintre binefacerile lui Allah față de robul Său, pentru care acesta trebuie să-I mulțumească lui Allah Preaînaltul. Deoarece locul împlinirii nevoilor firești este un adăpost al diavolilor, din pricina necurăției sale, iar cele necurate se potrivesc celor necurați, Profetul ﷺ rostea, când intra acolo, o rugă potrivită împrejurării.
Anas ibn Mālik — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ spunea când intra la locul împlinirii nevoilor firești:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الخُبُثِ وَالخَبَائِثِ

O, Allah, caut adăpost la Tine de diavolii de parte bărbătească și de cei de parte femeiască!
Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[60]

Al-ʿUmarī a relatat acest hadith pe calea lui ʿAbd al-ʿAzīz ibn al-Mukhtār în formularea:

إِذَا دَخَلْتُمُ الخَلَاءَ فَقُولُوا: بِاسْمِ اللهِ، أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الخُبُثِ وَالخَبَائِثِ

Când intrați la locul împlinirii nevoilor firești, spuneți: «În numele lui Allah! Caut adăpost la Allah de diavolii de parte bărbătească și de cei de parte femeiască!»

Lanțul său de transmitere îndeplinește condițiile lui Muslim, după cum se spune în al-Fatḥ (1/244).

60 Relatat de al-Bukhārī, Cartea abluțiunii, capitolul despre ce se spune la intrarea în locul de ușurare (142); și de Muslim, Cartea menstruației, capitolul despre ce se spune înainte de intrarea în locul de ușurare (375).

ʿĀʾishah — Allah să fie mulțumit de ea — relatează: «Când ieșea de la locul împlinirii nevoilor firești, Profetul ﷺ spunea:

غُفْرَانَكَ

Îți cer iertare!

» Relatat de cei cinci, cu excepția lui al-Nasāʾī.[61]

Anas — Allah să fie mulțumit de el — relatează: «Când ieșea de la locul împlinirii nevoilor firești, Profetul ﷺ spunea:

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنِّي الْأَذَى وَعَافَانِي

Laudă lui Allah, Care a îndepărtat de la mine ceea ce mă vătăma și mi-a dăruit sănătate!

» Relatat de Ibn Mājah.[62]

Al treilea: pomenirile înainte de somn

Pomenirile înainte de somn

1. Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — relatează, în istorisirea în care Profetul ﷺ îl însărcinase să păzească dania din Ramaḍān, că i s-a spus:

«Când te așezi în pat, recită Versetul Scaunului. Vei avea neîncetat un păzitor de la Allah și niciun diavol nu se va apropia de tine până dimineața.»

Profetul ﷺ a spus: *«Ți-a spus adevărul, deși este un mare*

61 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea purificării, capitolul despre ce spune omul la ieșirea din locul de ușurare (30); de at-Tirmidhī, Cartea purificării, capitolul despre ce se spune la ieșirea din locul de ușurare (7); de Ibn Mājah, Cartea purificării, capitolul despre ce se spune la ieșirea din locul de ușurare (300); și de Aḥmad (6/155).

62 Relatat de Ibn Mājah, Cartea purificării, capitolul despre ce se spune la ieșirea din locul de ușurare (301).

mincinos.» Relatat de al-Bukhārī.[63]

2. ʿĀʾishah — Allah să fie mulțumit de ea — relatează că Profetul ﷺ, când se așeza în pat în fiecare noapte, își unea palmele, sufla ușor în ele și recita:

﴿قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ﴾

Spune: «El este Allah, Unicul!»
Coran, 112:1

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلْفَلَقِ﴾

Spune: «Caut adăpost la Domnul revărsatului zorilor!»
Coran, 113:1

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ﴾

Spune: «Caut adăpost la Domnul oamenilor!»
Coran, 114:1

Apoi își trecea palmele peste cât putea din trup, începând cu capul, fața și partea din față a trupului. Făcea aceasta de trei ori. Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[64]

63 Pomenit mai înainte, în relatarea lui Abū Hurayrah despre recitarea Versetului Scaunului înainte de culcare.

64 Relatat de al-Bukhārī, Cartea meritelor Coranului, capitolul despre meritul surelor de ocrotire (5017); și de Muslim, Cartea salutului, capitolul despre tratarea bolnavului prin recitarea surelor de ocrotire (2192). În relatarea lui Muslim nu se pomenește că făcea aceasta înainte de somn.

3. Anas — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ spunea când se așeza în pat:

الحَمْدُ للهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَانَا وَآوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُؤْوِيَ

Laudă lui Allah, Care ne-a dat de mâncare și de băut, ne-a îndestulat și ne-a adăpostit! Câți sunt cei care nu au pe nimeni să-i îndestuleze și să-i adăpostească!

Relatat de Muslim, Abū Dāwūd și al-Tirmidhī.[65]

4. Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ spunea când se așeza în pat:

اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ وَرَبَّ الْأَرْضِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ

65 Relatat de Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre ruga înainte de somn (2715); de Abū Dāwūd, Cartea bunei purtări, capitolul despre ce se spune înainte de somn (5053); și de at-Tirmidhī, Cartea invocațiilor, capitolul despre ruga la culcare (3396).

فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ

O, Allah, Domn al cerurilor, Domn al pământului și Domn al Tronului măreț, Domnul nostru și Domnul tuturor lucrurilor, Cel Care face să încolțească bobul și sâmburele, Cel Care a pogorât Tora, Evanghelia și Criteriul! Caut adăpost la Tine de răul oricărui lucru pe care Tu îl ții de moțul frunții. O, Allah, Tu ești Cel Dintâi și nimic nu a fost înaintea Ta; Tu ești Cel de pe Urmă și nimic nu este după Tine; Tu ești Cel de Deasupra tuturor și nimic nu este deasupra Ta; Tu ești Cel Mai Apropiat și nimic nu este mai aproape decât Tine. Achită-ne datoria și izbăvește-ne de sărăcie!

Relatat de Muslim și Abū Dāwūd.[66]

66 Relatat de Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre ruga înainte de somn (2713); și de Abū Dāwūd, Cartea bunei purtări, capitolul despre ce se spune înainte de somn (5051).

5. Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ فَلْيَنْفُضْ فِرَاشَهُ بِدَاخِلَةِ إِزَارِهِ؛ فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي مَا خَلَفَهُ عَلَيْهِ، ثُمَّ يَقُولُ: بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ

Când unul dintre voi se așază în pat, să-și scuture așternutul cu partea dinăuntru a veșmântului, căci nu știe ce a ajuns pe el după plecarea sa. Apoi să spună: «În numele Tău, Domnul meu, mi-am așezat trupul și prin Tine îl ridic. Dacă îmi oprești sufletul, ai milă de el, iar dacă mi-l trimiți înapoi, păzește-l așa cum îi păzești pe robii Tăi drepți!»

Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[67]

Într-o altă versiune a celor doi se spune:

فَاغْفِرْ لَهَا

Iartă-l!

Ismāʿīl ibn Umayyah a reunit cele două formulări, după cum se arată în al-Fatḥ (13/380).[68]

Într-o versiune a lui al-Bukhārī se spune: *«Să-l scuture cu marginea veșmântului său de trei ori.»*[69]

67 Relatat de al-Bukhārī, Cartea invocațiilor (6320); și de Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre ruga înainte de somn (2714).

68 Relatat de al-Bukhārī, Cartea monoteismului, capitolul despre cererea prin numele lui Allah Preaînaltul (7393); și de Muslim, în același loc.

69 Vezi relatarea precedentă.

La Muslim: *«Să-și scuture cu ea așternutul și să pomenească numele lui Allah, căci nu știe...»*[70]

6. Ibn ʿUmar — Allah să fie mulțumit de amândoi — i-a poruncit unui bărbat să spună când se culcă:

اللَّهُمَّ خَلَقْتَ نَفْسِي، وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَّهَا فَاغْفِرْ لَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ

O, Allah, Tu mi-ai creat sufletul și Tu îl iei. În mâna Ta sunt moartea și viața lui. Dacă îl ții în viață, păzește-l, iar dacă îl faci să moară, iartă-l! O, Allah, Îți cer sănătate și ocrotire!

Ibn ʿUmar a menționat că a auzit aceasta de la Trimisul lui Allah ﷺ. Relatat de Muslim.[71]

7. Ḥafṣah — Allah să fie mulțumit de ea — relatează că, atunci când voia să doarmă, Profetul ﷺ își punea mâna dreaptă sub obraz și spunea:

اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ

O, Allah, păzește-mă de pedeapsa Ta în Ziua în care îi vei învia pe robii Tăi!

Relatat de Abū Dāwūd și al-Tirmidhī.[72] Hadithul este ḥasan, după cum se spune în al-Ādāb.[73]

---

70 Același loc indicat mai înainte din Ṣaḥīḥ Muslim.

71 Relatat de Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre ruga înainte de somn (2712).

72 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea bunei purtări, capitolul despre ce se spune înainte de somn (5045). At-Tirmidhī l-a relatat de la Ḥudhayfah, Allah să fie mulțumit de el, în Cartea invocațiilor, capitolul despre ruga la culcare (3398);

8. ʿAlī — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ i-a spus lui și Fāțimei — Allah să fie mulțumit de ea —: *«Când vă culcați, preamăriți-L pe Allah de treizeci și trei de ori, slăviți-L de treizeci și trei de ori și lăudați-L de treizeci și trei de ori. Aceasta este mai bine pentru voi decât un slujitor.»*[74] Într-o altă versiune se spune că preamărirea se rostește de treizeci și patru de ori.[75]
9. Ḥudhayfah — Allah să fie mulțumit de el — relatează: «Când se culca noaptea, Profetul ﷺ își punea mâna sub obraz și spunea:

اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَمُوتُ وَأَحْيَا

O, Allah, în numele Tău mor și trăiesc!

Iar când se trezea, spunea:

الحَمْدُ للهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا، وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

Laudă lui Allah, Care ne-a readus la viață după ce ne-a făcut să murim, și la El este învierea!

» Relatat de al-Bukhārī.[76]

Muslim îl relatează de la al-Barāʾ — Allah să fie mulțumit de el.[77]

și de la al-Barāʾ, Allah să fie mulțumit de el, în același capitol (3399). Nu l-a relatat de la Ḥafṣah, Allah să fie mulțumit de ea.

73 Al-Ādāb aṣ-ṣarʿiyyah, 3/390.

74 Relatat de al-Bukhārī, Cartea invocațiilor, capitolul despre takbīr și tasbīḥ înainte de somn (6318).

75 Relatat de al-Bukhārī, Cartea cincimii din pradă (3113); și de Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre preaslăvirea de la începutul zilei (2727).

76 Relatat de al-Bukhārī, Cartea invocațiilor, capitolul despre punerea mâinii sub obrazul drept (6314).

77 Relatat de Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre ruga înainte de somn (2711).

10. Al-Barāʾ ibn ʿĀzib — Allah să fie mulțumit de el — relatează că, atunci când se așeza în pat, Profetul ﷺ se culca pe partea dreaptă și spunea:

اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ،
وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ رَغْبَةً وَرَهْبَةً
إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَى مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ
الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ

O, Allah, mi-am supus sufletul Ție, mi-am îndreptat fața spre Tine, Ți-am încredințat treburile mele și mi-am pus sprijinul în Tine, cu nădejde și teamă față de Tine. Nu există adăpost și nici scăpare de Tine decât la Tine. Cred în Cartea Ta, pe care ai pogorât-o, și în Profetul Tău, pe care l-ai trimis.

Relatat de al-Bukhārī.[78]

Al-Bukhārī și Muslim îl relatează de la al-Barāʾ — Allah să fie mulțumit de el — astfel: Profetul ﷺ i-a spus:

«Când te culci, fă abluțiunea ca pentru rugăciune, apoi întinde-te pe partea dreaptă și spune...»

A menționat cuvinte asemănătoare celor de mai sus și a spus: *«Fă ca acestea să fie ultimele tale cuvinte, căci, dacă mori în noaptea aceea, vei muri în starea firii curate.»*[79]

Într-o versiune se relatează că Profetul ﷺ i-a poruncit unui bărbat aceasta și a adăugat: *«Iar dacă ajungi în dimineață, vei*

78 Relatat de al-Bukhārī, Cartea invocațiilor, capitolul despre somnul pe partea dreaptă (6315).

79 Relatat de al-Bukhārī, Cartea abluțiunii, capitolul despre meritul celui care petrece noaptea în stare de abluțiune (247); și de Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre ruga înainte de somn (2710).

dobândi un bine.»[80]

Pomenirile după trezirea din somn

1. Ḥudhayfah ibn al-Yamān — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ spunea când se trezea:

الْحَمْدُ للهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا، وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

Laudă lui Allah, Care ne-a readus la viață după ce ne-a făcut să murim, și la El este învierea!

Relatat de al-Bukhārī.[81]

Muslim îl relatează în hadithul lui al-Barāʾ — Allah să fie mulțumit de el.[82]

2. Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلِ: الحَمْدُ للهِ الَّذِي رَدَّ عَلَيَّ رُوحِي، وَعَافَانِي فِي جَسَدِي، وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ

Când unul dintre voi se trezește, să spună: «Laudă lui Allah, Care mi-a înapoiat sufletul, mi-a păstrat trupul sănătos și mi-a îngăduit să-L pomenesc!»

Relatat de Ibn al-Sunnī.[83] În al-Adhkār se spune: *«Cu un lanț de transmitere autentic.»* Al-Tirmidhī l-a relatat tot de la el și a spus:

80 Relatat de al-Bukhārī, Cartea monoteismului, capitolul despre cuvintele Celui Preaînalt „L-a pogorât cu știința Sa, iar îngerii mărturisesc" (7488); și de Muslim, în locul indicat mai înainte.

81 Trimiterea bibliografică a fost indicată mai înainte, la relatarea lui Ḥudhayfah despre pomenirile de culcare și de trezire.

82 Trimiterea bibliografică a fost indicată mai înainte, la versiunea lui Muslim de la al-Barāʾ.

83 Relatat de Ibn as-Sunnī în ʿAmal al-yawm wa-l-laylah, capitolul despre ce se spune la trezirea din somn (9).

«Hadith ḥasan.»[84]

3. Ibn ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de amândoi — a înnoptat la mătușa sa Maymūnah — Allah să fie mulțumit de ea —, soția Profetului ﷺ. Trimisul lui Allah ﷺ a dormit, apoi, pe la miezul nopții, cu puțin înainte sau cu puțin după, s-a trezit și a început să-și șteargă somnul de pe față cu mâna. Într-o versiune: *«S-a așezat și a privit spre cer.»* Apoi a recitat ultimele zece versete din sura Āl ʿImrān… până la sfârșitul hadithului. Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[85]

4. ʿUbādah ibn al-Ṣāmit — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

مَنْ تَعَارَّ مِنَ اللَّيْلِ فَقَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، الْحَمْدُ لِلّٰهِ، وَسُبْحَانَ اللهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَاللهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي أَوْ دَعَا اسْتُجِيبَ، فَإِنْ تَوَضَّأَ وَصَلَّى قُبِلَتْ صَلَاتُهُ

84 Relatat de at-Tirmidhī, Cartea invocațiilor, capitolul despre ruga la culcare (3401).

85 Relatat de al-Bukhārī, Cartea abluțiunii, capitolul despre recitarea Coranului după impuritatea rituală (183); și de Muslim, Cartea rugăciunii călătorilor, capitolul despre rugăciunea Profetului ﷺ (763).

Cine se trezește noaptea și spune: «Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are asociat. A Lui este stăpânirea și a Lui este lauda și El are putere asupra tuturor lucrurilor. Laudă lui Allah! Slavă lui Allah! Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah! Allah este Cel Mai Mare! Nu există putere și nici tărie decât prin Allah!», apoi spune: «O, Allah, iartă-mă!» sau face o rugă, va primi răspuns. Iar dacă face abluțiunea și se roagă, rugăciunea îi va fi primită.

Relatat de al-Bukhārī.[86]

Pomenirile în caz de insomnie, adică de lipsă a somnului

Hadithurile din acest capitol sunt slabe. Printre ele se află următoarele:

1. Zayd ibn Thābit — Allah să fie mulțumit de el — relatează: «M-am plâns Profetului ﷺ de o insomnie care mă cuprinsese. El mi-a spus:

قُلِ: اللَّهُمَّ غَارَتِ النُّجُومُ، وَهَدَأَتِ الْعُيُونُ، وَأَنْتَ حَيٌّ قَيُّومٌ لَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ، أَهْدِئْ لَيْلِي، وَأَنِمْ عَيْنِي

Spune: «O, Allah, stelele au apus și ochii s-au liniștit, iar Tu ești Cel Viu, Cel Care susține totul; nu Te cuprinde nici ațipirea, nici somnul. O, Cel Viu, Cel Care susține totul, liniștește-mi noaptea și dă somn ochilor mei!»

Am spus acestea și Allah, Cel Atotputernic și Măreț, a îndepărtat de la mine ceea ce simțeam.» Relatat de Ibn al-Sunnī.[87]

86 Relatat de al-Bukhārī, Cartea rugăciunii de noapte, capitolul despre meritul celui care se trezește în timpul nopții și se roagă (1154).

87 Relatat de Ibn as-Sunnī în ʿAmal al-yawm wa-l-laylah, capitolul despre ce se spune în caz de insomnie (749).

2. Al-Tirmidhī relatează, cu un lanț de transmitere slab, de la Khālid ibn al-Walīd — Allah să fie mulțumit de el — că acesta s-a plâns Profetului ﷺ că nu putea dormi din pricina insomniei. Profetul ﷺ i-a spus:

إِذَا أَوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ فَقُلِ: اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظَلَّتْ، وَرَبَّ الْأَرَضِينَ وَمَا أَقَلَّتْ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضَلَّتْ، كُنْ لِي جَارًا مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ كُلِّهِمْ جَمِيعًا أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ، أَوْ يَبْغِيَ عَلَيَّ، عَزَّ جَارُكَ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

Când te așezi în pat, spune: «O, Allah, Domn al celor șapte ceruri și al celor pe care le umbresc, Domn al pământurilor și al celor pe care le poartă, Domn al diavolilor și al celor pe care i-au rătăcit! Fii pentru mine un ocrotitor împotriva răului tuturor făpturilor Tale, astfel încât niciuna dintre ele să nu se repeadă asupra mea și să nu mă nedreptățească. Puternică este ocrotirea Ta și măreață este lauda Ta. Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Tine și nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Tine!»[88]

Pomenirea în caz de spaimă în timpul somnului

Hadithurile din acest capitol sunt slabe. Printre ele se află următorul:

88 Relatat de at-Tirmidhī, Cartea invocațiilor, capitolul despre ruga pentru îndepărtarea insomniei (3523). El a spus: „Acest hadith nu are un lanț de transmitere puternic. Acest hadith se transmite și de la Profet ﷺ în formă mursal, pe o altă cale."

Aḥmad și al-Tirmidhī relatează de la ʿAmr ibn Shuʿayb, de la tatăl său, de la bunicul său, că acesta a spus: «Profetul ﷺ ne învăța cuvinte pe care să le rostim la culcare împotriva spaimei:

بِاسْمِ اللهِ، أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّةِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ،
وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَنْ يَحْضُرُونِ

În numele lui Allah! Caut adăpost în cuvintele desăvârșite ale lui Allah de mânia și pedeapsa Sa, de răul robilor Săi, de îndemnurile diavolilor și de prezența lor lângă mine!

»[89]

Ibn al-Sunnī relatează că un bărbat s-a plâns Profetului ﷺ că se speria în somn. El i-a spus: *«Când te așezi în pat, spune...»* și a menționat cuvinte asemănătoare.[90]

Pomenirea după un vis plăcut sau neplăcut

Abū Salamah — Allah să fie mulțumit de el — relatează: *«Aveam uneori vise care mă îmbolnăveau. L-am întâlnit pe Abū Qatādah, care mi-a spus: Și eu aveam vise care mă îmbolnăveau, până când l-am auzit pe Trimisul lui Allah ﷺ spunând: „Visul drept — în versiunea lui al-Bukhārī: «visul bun» — este de la Allah. Dacă unul dintre voi vede ceva ce-i place, să nu-l povestească decât cuiva pe care-l iubește. Iar dacă vede ceva ce-i displace, să scuipe ușor spre stânga de trei ori, să caute adăpost la Allah de răul lui Satana și de răul visului și să nu-l povestească nimănui, căci nu-i va face rău.”»* Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[91]

89 Relatat de at-Tirmidhī, Cartea invocațiilor, capitolul despre ruga la spaimă în somn (3528); și de Aḥmad (2/181).

90 Relatat de Ibn as-Sunnī în ʿAmal al-yawm wa-l-laylah, capitolul despre ce spune cel care se sperie în somn (748).

91 Relatat de al-Bukhārī, Cartea tâlcuirii viselor, capitolul despre cel care vede ceva ce nu-i place (7044); și de Muslim, Cartea viselor, capitolul despre faptul că visul este de la Allah (2261). Toate variantele de relatare pomenite după aceasta sunt relatate de Muslim în acest loc.

La Muslim se spune: *«Dacă vede un vis frumos, să se bucure și să nu-l povestească decât cuiva pe care-l iubește.»*[92]

Tot la el: *«Să scuipe spre stânga de trei ori când se trezește din somn.»*[93]

Tot el relatează că Abū Qatādah — Allah să fie mulțumit de el — a spus: *«De îndată ce am auzit acest hadith, nu mi-am mai făcut griji din pricina lor.»*[94]

Al-Bukhārī relatează, în hadithul lui Abū Saʿīd — Allah să fie mulțumit de el —: *«Dacă unul dintre voi vede un vis care-i place, acesta este de la Allah; să-L laude pe Allah și să-l povestească.»*[95]

Muslim relatează, în hadithul lui Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el —: *«Visele sunt de trei feluri: un vis drept, care este o veste bună de la Allah; un vis prin care Satana pricinuiește întristare; și un vis născut din cele cu care omul își frământă mintea. Dacă unul dintre voi vede ceva ce-i displace, să se ridice și să se roage, iar oamenilor să nu le povestească visul.»*[96]

El relatează, în hadithul lui Jābir — Allah să fie mulțumit de el —: *«Dacă unul dintre voi vede un vis care-i displace, să scuipe spre stânga de trei ori, să caute adăpost la Allah de Satana de trei ori și să se întoarcă de pe partea pe care stătea.»*[97]

92 Relatat de Muslim, Cartea viselor, capitolul despre faptul că visul este de la Allah (2262).

93 Relatat de Muslim, Cartea viselor, capitolul despre faptul că visul este de la Allah (2263).

94 Pomenit după hadithul 2262.

95 Relatat de al-Bukhārī, Cartea tâlcuirii viselor, capitolul despre faptul că visul este de la Allah (6985).

96 Relatat de Muslim, Cartea viselor, capitolul despre faptul că visul este de la Allah (2263).

97 Relatat de Muslim, Cartea viselor, capitolul despre faptul că visul este de la Allah (2264).

Al patrulea: pomenirile la ieșirea din casă și la intrarea în ea

La ieșirea din casă

1. ʿUthmān ibn ʿAffān — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَخْرُجُ مِنْ بَيْتِهِ يُرِيدُ سَفَرًا أَوْ غَيْرَهُ فَقَالَ حِينَ يَخْرُجُ: بِاسْمِ اللهِ، آمَنْتُ بِاللهِ، اعْتَصَمْتُ بِاللهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ، إِلَّا رُزِقَ خَيْرَ ذَلِكَ الْمَخْرَجِ، وَصُرِفَ عَنْهُ شَرُّ ذَلِكَ الْمَخْرَجِ

Orice musulman care iese din casa sa, voind să călătorească sau din alt motiv, și spune la ieșire: «În numele lui Allah! Cred în Allah, caut ocrotirea lui Allah și în Allah mă încred. Nu există putere și nici tărie decât prin Allah!», va primi binele acelei ieșiri și va fi ferit de răul ei.

Relatat de Aḥmad; în lanțul său se află un transmițător necunoscut.[98]

În colecțiile Sunan se relatează de la Anas — Allah să fie mulțumit de el — ceva asemănător, atribuit Profetului ﷺ. Acolo se spune:

«I se spune: Ai fost călăuzit, ți s-a dat îndestulare și ai fost ocrotit, iar Satana se îndepărtează de el.»

Al-Tirmidhī a spus: *«Hadith ḥasan»*, iar al-Albānī a spus: *«Autentic.»*[99]

98 Relatat de imamul Aḥmad, 1/65.

99 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea bunei purtări, capitolul despre ce se spune la ieșirea din casă (5095); și de at-Tirmidhī, Cartea invocațiilor, capitolul despre ce se spune la ieșirea din casă (3426).

2. Umm Salamah — Allah să fie mulțumit de ea — relatează: «Ori de câte ori ieșea din casa mea, Profetul ﷺ își ridica privirea spre cer și spunea:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَّ، أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ

O, Allah, caut adăpost la Tine ca să nu rătăcesc și să nu fiu dus în rătăcire, să nu alunec și să nu fiu făcut să alunec, să nu nedreptățesc și să nu fiu nedreptățit, să nu mă port fără judecată și să nu se poarte alții astfel cu mine!

» Relatat de Abū Dāwūd — aceasta fiind formularea lui —, al-Nasā'ī, Ibn Mājah și al-Tirmidhī, care a spus: *«Hadith autentic.»*[100]

100 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea bunei purtări, capitolul despre ce se spune la ieșirea din casă (5094); de at-Tirmidhī, Cartea invocațiilor, capitolul despre ce se spune la ieșirea din casă (3427); de an-Nasā'ī, Cartea cererii de ocrotire, capitolul despre cererea de ocrotire împotriva rătăcirii (5488); și de Ibn Mājah, Cartea rugii, capitolul despre ce invocă omul la ieșirea din casă (3884).

3. În Ṣaḥīḥ Muslim, într-o versiune a hadithului lui Ibn ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de amândoi — despre noaptea petrecută la Trimisul lui Allah ﷺ, se spune: «Muezinul a chemat la rugăciune, iar el a ieșit spre rugăciune spunând:

اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي بَصَرِي نُورًا، وَاجْعَلْ مِنْ خَلْفِي نُورًا، وَمِنْ أَمَامِي نُورًا، وَاجْعَلْ مِنْ فَوْقِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، اللَّهُمَّ أَعْطِنِي نُورًا

O, Allah, pune lumină în inima mea și lumină în limba mea, pune lumină în auzul meu și lumină în vederea mea, pune lumină în spatele meu și în fața mea, pune lumină deasupra mea și dedesubtul meu! O, Allah, dăruiește-mi lumină!

»[101]

101 Relatat de Muslim, Cartea rugăciunii călătorilor, capitolul despre rugăciunea Profetului ﷺ (763).

La intrarea în casă

1. Abū Mālik al-Ashʿarī — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

إِذَا وَلَجَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ فَلْيَقُلِ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَوْلِجِ وَخَيْرَ الْمَخْرَجِ، بِاسْمِ اللهِ وَلَجْنَا، وَبِاسْمِ اللهِ خَرَجْنَا، وَعَلَى اللهِ رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا، ثُمَّ لْيُسَلِّمْ عَلَى أَهْلِهِ

Când omul intră în casa sa, să spună: «O, Allah, Îți cer binele intrării și binele ieșirii! În numele lui Allah am intrat, în numele lui Allah am ieșit și în Allah, Domnul nostru, ne-am încrezut!» Apoi să-i salute pe cei din familia sa.

Relatat de Abū Dāwūd, cu un lanț de transmitere autentic.[102]

2. Jābir — Allah să fie mulțumit de el — l-a auzit pe Profet ﷺ spunând: *«Când omul intră în casa sa și Îl pomenește pe Allah la intrare și la masă, Satana spune: Nu aveți nici loc de înnoptare, nici cină! Dacă intră și nu-L pomenește pe Allah la intrare, Satana spune: Ați găsit loc de înnoptare! Iar dacă nu-L pomenește pe Allah Preaînaltul la masă, spune: Ați găsit loc de înnoptare și cină!»*
Relatat de Muslim.[103]

102 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea bunei purtări, capitolul despre ce spune omul la intrarea în casă (5096).

103 Relatat de Muslim, Cartea băuturilor, capitolul despre buna-cuviință la mâncare și băutură (2018).

La intrarea în moschee și la ieșirea din ea

1. Abū Ḥumayd sau Abū Usayd — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلْيَقُلِ: اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ، وَإِذَا خَرَجَ فَلْيَقُلِ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ

Când unul dintre voi intră în moschee, să spună: «O, Allah, deschide-mi porțile îndurării Tale!» Iar când iese, să spună: «O, Allah, Îți cer din harul Tău!»

Relatat de Muslim, Abū Dāwūd și Ibn Mājah. Cei din urmă au adăugat: *«Când unul dintre voi intră în moschee, să trimită salutări Profetului ﷺ, apoi să spună...»*, după care au menționat ruga.[104]

Abū ʿAwānah l-a relatat și a adăugat trimiterea salutărilor și la ieșire. Al-Albānī a spus: *«Lanțul său de transmitere este ḥasan sau autentic.»*[105]

Ibn Mājah relatează de la Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — că Profetul ﷺ a spus ceva asemănător, însă, despre ieșire, a spus:

104 Relatat de Muslim, Cartea rugăciunii călătorilor, capitolul despre ce se spune la intrarea în moschee (713); Abū Dāwūd, Cartea rugăciunii, capitolul despre ce spune omul la intrarea în moschee (465); și Ibn Mājah, Cartea moscheilor și a adunărilor pentru rugăciune, capitolul despre ruga la intrarea în moschee (772).

105 Mustakhraj Abī ʿAwānah (1/345, nr. 1234).

فَلْيُسَلِّمْ عَلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، وَلْيَقُلِ: اللَّهُمَّ اعْصِمْنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Să trimită salutări Profetului ﷺ și să spună: «O, Allah, păzește-mă de Satana cel alungat!»[106]

În hadithul Fāțimei — Allah să fie mulțumit de ea —, relatat de el, se adaugă rostirea formulei *«În numele lui Allah!»* la intrare și la ieșire.[107]

La al-Tirmidhī se adaugă cererea de binecuvântări pentru Profet ﷺ și trimiterea salutărilor.[108]

2. ʿAbd Allāh ibn ʿAmr ibn al-ʿĀṣ — Allah să fie mulțumit de amândoi — relatează: «Când intra în moschee, Profetul ﷺ spunea:

أَعُوذُ بِاللهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Caut adăpost la Allah Cel Măreț, la Fața Sa nobilă și la stăpânirea Sa veșnică, împotriva lui Satana cel alungat!

» El a spus: *«Când rostește acestea, Satana spune: A fost păzit de mine tot restul zilei!»* Relatat de Abū Dāwūd.[109] Al-Nawawī a spus:

106 Relatat de Ibn Mājah, Cartea moscheilor și a adunărilor pentru rugăciune, capitolul despre ruga la intrarea în moschee (773).

107 Relatat de Ibn Mājah, Cartea moscheilor și a adunărilor pentru rugăciune, capitolul despre ruga la intrarea în moschee (771).

108 Relatat de al-Tirmidhī, Cartea rugăciunii, capitolul despre ce se spune la intrarea în moschee (314).

109 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea rugăciunii, capitolul despre ce spune omul la intrarea în moschee (466).

«Cu un lanț de transmitere bun.»[110]

3. Ibn al-Sunnī relatează, în hadithul lui Abū Umāmah — Allah să fie mulțumit de el —, atribuit Profetului ﷺ, că, la ieșirea din moschee, omul să spună:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ إِبْلِيسَ وَجُنُودِهِ

O, Allah, caut adăpost la Tine de Iblīs și de oștirile sale![111]

110 Al-Adhkār de al-Nawawī (p. 99, nr. 86).

111 Relatat de Ibn al-Sunnī în ʿAmal al-yawm wa-l-laylah, capitolul despre ce spune cel care ajunge la ușa moscheii (155).

5 Pomenirile actelor de adorare

الفصل الخامس: أذكار العبادات

Primul: pomenirile abluțiunii

La începutul abluțiunii
Spune:

بِاسْمِ اللهِ

În numele lui Allah!

Aceasta se întemeiază pe hadithul lui Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el —, potrivit căruia Profetul ﷺ a spus: *«Nu are abluțiune cel care nu pomenește numele lui Allah deasupra ei.»*[112] Relatat de Abū Dāwūd și alții, cu un lanț de transmitere slab. Imamul Aḥmad — Allah să aibă milă de el — a spus: *«În această privință nu este stabilit niciun hadith.»*[113]

112 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea purificării, capitolul despre pomenirea numelui lui Allah la abluțiune (101); Ibn Mājah, Cartea purificării, capitolul despre cele transmise privind pomenirea numelui lui Allah la abluțiune (397); și al-Tirmidhī, Cartea purificării, capitolul despre cele transmise privind pomenirea numelui lui Allah înaintea abluțiunii (25), de la Saʿīd ibn Zayd, atribuit Profetului ﷺ.

113 Al-Nawawī l-a menționat cu același înțeles în al-Adhkār (p. 90), la începutul capitolului despre ce spune omul în timpul abluțiunii.

La sfârșitul ei
ʿUmar ibn al-Khaṭṭāb — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

مَنْ تَوَضَّأَ فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ، يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ

Cine face abluțiunea, apoi spune: «Mărturisesc că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are asociat, și mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său», i se deschid cele opt porți ale Paradisului și intră pe oricare dintre ele dorește.

Relatat de Muslim și al-Tirmidhī. Acesta din urmă a adăugat:

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ، وَاجْعَلْنِي مِنَ المُتَطَهِّرِينَ

O, Allah, fă-mă dintre cei care se căiesc mult și fă-mă dintre cei care se curățesc![114]

114 Relatat de Muslim, Cartea purificării, capitolul despre pomenirea recomandată după abluțiune (234); și al-Tirmidhī, Cartea purificării, capitolul despre ce se spune după abluțiune (55).

Al doilea: pomenirile rugăciunii

Chemarea la rugăciune și chemarea de începere a ei
Abū Maḥdhūrah — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ l-a învățat această chemare la rugăciune:

اللهُ أَكْبَرُ، اللهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ (مرتين)،
أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ (مرتين)، ثم يعيد الشهادتين على
مرتين، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ (مرتين،
مرتين)، اللهُ أَكْبَرُ، اللهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ

Allah este Cel Mai Mare! Allah este Cel Mai Mare! Mărturisesc că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah! — de două ori. Mărturisesc că Muḥammad este Trimisul lui Allah! — de două ori. Apoi repetă cele două mărturisiri, fiecare de două ori. Veniți la rugăciune! Veniți la izbândă! — fiecare de două ori. Allah este Cel Mai Mare! Allah este Cel Mai Mare! Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah!

Relatat de Muslim.[115]

Al-Nasāʾī l-a relatat pe aceeași cale, menționând de patru ori preamărirea de la început.[116]

115 Relatat de Muslim, Cartea rugăciunii, capitolul despre felul chemării la rugăciune (379).

116 Relatat de al-Nasāʾī, Cartea chemării la rugăciune, capitolul despre felul chemării (632).

În hadithul lui ʿAbd Allāh ibn Zayd ibn ʿAbd Rabbih — Allah să fie mulțumit de el — se spune că un bărbat l-a învățat în vis chemarea la rugăciune: preamărirea de la început de patru ori, celelalte formule câte două, iar la sfârșit:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ

Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah!

A menționat și chemarea de începere a rugăciunii, cu preamărirea de la început și de la sfârșit, precum și formula

قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ

Rugăciunea începe!

rostite câte două, iar celelalte formule o singură dată. Profetul ﷺ a spus: *«Este, într-adevăr, un vis adevărat!»* Relatat de Aḥmad; hadithul este autentic.[117]

ʿAbd Allāh ibn ʿAmr ibn al-ʿĀṣ — Allah să fie mulțumit de amândoi — relatează că Profetul ﷺ a spus:

«Când auziți muezinul, spuneți ceea ce spune el, apoi cereți binecuvântări pentru mine. Căci pe cel care cere o binecuvântare pentru mine, Allah îl binecuvântează de zece ori. Apoi cereți-I lui Allah pentru mine al-Wasīlah, căci aceasta este o treaptă în Paradis care se cuvine unui singur rob dintre robii lui Allah și nădăjduiesc să fiu eu acela. Celui care cere pentru mine al-Wasīlah i se cuvine mijlocirea.»

Relatat de Muslim și de autorii colecțiilor Sunan, cu excepția lui Ibn Mājah.[118]

117 Relatat de imamul Aḥmad (4/43).

118 Relatat de Muslim, Cartea rugăciunii, capitolul despre recomandarea de a repeta cuvintele muezinului (384); Abū Dāwūd, Cartea rugăciunii, capitolul despre ce spune cel care aude muezinul (523); al-Tirmidhī, Cartea virtuților,

ʿUmar ibn al-Khaṭṭāb — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

«Când muezinul spune: „Allah este Cel Mai Mare! Allah este Cel Mai Mare!", iar unul dintre voi spune: „Allah este Cel Mai Mare! Allah este Cel Mai Mare!" — a menționat și restul chemării, răspunsul fiind același, cu excepția celor două îndemnuri «Veniți...», la care spune: «Nu există putere și nici tărie decât prin Allah!» —, din inimă, va intra în Paradis.»

Relatat de Muslim.[119]

Jābir — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ: اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ

Cine spune când aude chemarea: «O, Allah, Domn al acestei chemări desăvârșite și al rugăciunii care urmează să fie împlinită, dăruiește-i lui Muḥammad al-Wasīlah și virtutea și ridică-l la locul lăudat pe care i l-ai făgăduit!», i se va cuveni mijlocirea mea în Ziua Învierii.

Relatat de al-Bukhārī.[120]

---

capitolul «Cereți-I lui Allah pentru mine al-Wasīlah» (3614); și al-Nasāʾī, Cartea chemării la rugăciune, capitolul despre cererea de binecuvântări pentru Profet ﷺ după chemarea la rugăciune (679).

119 Relatat de Muslim, Cartea rugăciunii, capitolul despre recomandarea de a repeta cuvintele muezinului (385).

120 Relatat de al-Bukhārī, Cartea chemării la rugăciune, capitolul despre rugă la chemare (614).

Al-Nasāʾī l-a relatat pe aceeași cale, cu formularea:

الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ

Locul cel lăudat.[121]

Al-Bayhaqī a adăugat:

إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

Tu nu Îți încalci făgăduința![122]

Saʿd ibn Abī Waqqāṣ — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ الْمُؤَذِّنَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللهِ رَبًّا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا غُفِرَ لَهُ ذَنْبُهُ

Celui care spune când aude muezinul: «Mărturisesc că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are asociat, și că Muḥammad este robul și Trimisul Său. Sunt mulțumit cu Allah ca Domn, cu Muḥammad ca Trimis și cu Islamul ca religie», i se iartă păcatul.

Relatat de Muslim.[123]

121 Relatat de al-Nasāʾī, Cartea chemării la rugăciune, capitolul despre rugă la chemare (681).

122 Relatat de al-Bayhaqī în al-Sunan al-kubrā (1/410).

123 Relatat de Muslim, Cartea rugăciunii, capitolul despre recomandarea de a repeta cuvintele muezinului (386).

Într-o versiune a lui se spune:

وَأَنَا أَشْهَدُ

Și eu mărturisesc.[124]

Rugile de deschidere a rugăciunii

1. Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ spunea între preamărirea de deschidere și recitare:

اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ

O, Allah, îndepărtează-mă de păcatele mele așa cum ai îndepărtat răsăritul de apus! O, Allah, curățește-mă de păcatele mele așa cum este curățată haina albă de murdărie! O, Allah, spală-mă de păcatele mele cu apă, zăpadă și grindină!

Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[125]

124 În locul citat mai înainte.

125 Relatat de al-Bukhārī, Cartea chemării la rugăciune, capitolul despre ce se spune după preamărirea de deschidere (744); și Muslim, Cartea moscheilor, capitolul despre ce se spune între preamărirea de intrare în rugăciune și recitare (598).

2. ʿAlī ibn Abī Ṭālib — Allah să fie mulțumit de el — relatează că, atunci când începea rugăciunea, Profetul ﷺ rostea preamărirea, apoi spunea:

وَجَّهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا، وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ـ وفي رواية: وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ـ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي، وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي، وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعًا، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ، لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

Mi-am îndreptat fața spre Cel Care a creat cerurile și pământul, fiind înclinat numai spre El, și nu sunt dintre cei care Îi fac asociați. Rugăciunea mea, jertfa mea, viața mea și moartea mea sunt pentru Allah, Domnul lumilor. El nu are asociat. Aceasta mi s-a poruncit și eu sunt primul dintre musulmani — într-o versiune: «și eu sunt dintre musulmani». O, Allah, Tu ești Regele, nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Tine! Tu ești Domnul meu și eu sunt robul Tău. Mi-am nedreptățit sufletul și îmi recunosc păcatul, așadar iartă-mi toate păcatele, căci nimeni nu iartă păcatele în afară de Tine! Călăuzește-mă spre cele mai bune purtări, căci nimeni nu călăuzește spre cele mai bune dintre ele în afară de Tine, și îndepărtează de la mine purtările rele, căci nimeni nu le îndepărtează în afară de Tine! Răspund chemării Tale și mă grăbesc să Te ascult. Tot binele este în mâinile Tale, iar răul nu Îți este atribuit. Prin Tine trăiesc și la Tine mă întorc. Binecuvântat și Preaînalt ești! Îți cer iertare și mă căiesc înaintea Ta!

Relatat de Muslim, Abū Dāwūd și al-Nasā'ī.[126]

Într-o versiune a lui Abū Dāwūd se spune: *«Când se ridica pentru rugăciunea obligatorie.»*[127]

126 Relatat de Muslim, Cartea rugăciunii călătorilor, capitolul despre rugăciunea Profetului ﷺ (771); Abū Dāwūd, Cartea rugăciunii, capitolul despre cele cu care se deschide rugăciunea (760); și al-Nasā'ī, Cartea deschiderii rugăciunii, capitolul despre ruga dintre preamărire și recitare (898).

127 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea rugăciunii, capitolul despre cele cu care se deschide rugăciunea (761).

3. ʿĀʾishah — Allah să fie mulțumit de ea — relatează: «Când începea rugăciunea, Trimisul lui Allah ﷺ spunea:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ

Slavă Ție, o, Allah, și laudă Ție! Binecuvântat este numele Tău, preaînaltă este măreția Ta și nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Tine!

» Relatat de Abū Dāwūd; în lanțul său de transmitere există o slăbiciune.[128]

Muslim l-a relatat însă de la ʿAbdah, de la ʿUmar ibn al-Khaṭṭāb — Allah să fie mulțumit de el —, care rostea cu voce tare aceste cuvinte: *«Slavă Ție, o, Allah…»* și celelalte. ʿAbdah — Allah să aibă milă de el — nu a auzit de la ʿUmar — Allah să fie mulțumit de el —, așadar lanțul este întrerupt.[129]

128 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea rugăciunii, capitolul despre cei care au socotit potrivită deschiderea prin «Slavă Ție…» (776).

129 Relatat de Muslim, Cartea rugăciunii, capitolul despre argumentul celui care spune să nu se rostească basmalah cu voce tare (399).

4. ʿĀ'ishah — Allah să fie mulțumit de ea — relatează: «Când se ridica noaptea — referindu-se la Profet ﷺ —, își începea rugăciunea astfel:

اللَّهُمَّ رَبَّ جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

O, Allah, Domn al lui Jibrā'īl, Mīkā'īl și Isrāfīl, Creator al cerurilor și al pământului, Cunoscător al celor nevăzute și al celor văzute! Tu judeci între robii Tăi în cele în care se deosebesc. Călăuzește-mă, cu îngăduința Ta, spre adevărul asupra căruia oamenii se deosebesc. Tu îl călăuzești pe cine voiești pe o cale dreaptă!

» Relatat de Muslim.[130]

5. Ibn ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de amândoi — relatează că Profetul ﷺ spunea când se ridica pentru rugăciune în miezul nopții:

اللَّهُمَّ لَكَ الحَمْدُ، أَنْتَ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الحَمْدُ أَنْتَ قَيَّامُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ -وفي رواية: قَيِّمُ- وَلَكَ الحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، أَنْتَ الحَقُّ،

130 Relatat de Muslim, Cartea rugăciunii călătorilor, capitolul despre rugăciunea Profetului ﷺ (770).

وَوَعْدُكَ الحَقُّ، وَقَوْلُكَ الحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ، وَالجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ، اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أَنَبْتَ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَأَخَّرْتُ، وَأَسْرَرْتُ وَأَعْلَنْتُ، أَنْتَ إِلَهِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

O, Allah, a Ta este lauda! Tu ești Lumina cerurilor și a pământului. A Ta este lauda! Tu ești Cel Care susține cerurile și pământul — într-o versiune: «Susținătorul». A Ta este lauda! Tu ești Domnul cerurilor, al pământului și al celor din ele. Tu ești Adevărul, făgăduința Ta este adevăr, cuvântul Tău este adevăr, întâlnirea cu Tine este adevăr, Paradisul este adevăr, Focul este adevăr și Ceasul este adevăr. O, Allah, Ție m-am supus, în Tine cred și în Tine mă încred. La Tine mă întorc cu căință, cu ajutorul Tău îmi susțin pricina și la judecata Ta mă supun. Iartă-mi ceea ce am făcut și ceea ce voi face, ceea ce am ascuns și ceea ce am arătat! Tu ești Dumnezeul meu, nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Tine!

Relatat de Muslim și Abū Dāwūd.[131]

Într-o versiune a sa se spune că, în rugăciunea de noapte, rostea aceste cuvinte după ce spunea: *«Allah este Cel Mai Mare!»* Apoi a menționat ruga.[132]

131 Relatat de Muslim, Cartea rugăciunii călătorilor, capitolul despre rugăciunea Profetului ﷺ (769); și Abū Dāwūd, Cartea rugăciunii, capitolul despre cele cu care se deschide rugăciunea (771).

132 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea rugăciunii, capitolul despre cele cu care se deschide rugăciunea (772).

Al-Bukhārī a adăugat, în unele dintre versiunile sale, cuvintele *«și al celor din ele»* la prima și la a doua propoziție[133], iar după *«Focul este adevăr»*: *«Profeții sunt adevăr și Muḥammad ﷺ este adevăr.»*[134]

Pomenirile în plecăciune

1. ʿUqbah ibn ʿĀmir — Allah să fie mulțumit de el — relatează: «Când i s-a pogorât Trimisului lui Allah ﷺ:

﴿فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ﴾

Slăvește numele Domnului tău Cel Măreț!
Coran, 56:74

el a spus: *„Rostiți aceasta în plecăciunea voastră!"* Iar când s-a pogorât:

﴿سَبِّحِ ٱسْمَ رَبِّكَ ٱلْأَعْلَى﴾

Slăvește numele Domnului tău Cel Preaînalt!
Coran, 87:1

a spus: *„Rostiți aceasta în prosternarea voastră!"*» Relatat de Aḥmad, Abū Dāwūd și Ibn Mājah.[135]

133 Relatat de al-Bukhārī, Cartea rugilor, capitolul despre rugă la trezirea din noapte (6317).

134 Relatat de al-Bukhārī, Cartea rugăciunii de noapte, capitolul despre rugăciunea în timpul nopții (1120).

135 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea rugăciunii, capitolul despre ce spune omul în plecăciune și în prosternare (869); Ibn Mājah, Cartea împliniriii rugăciunii, capitolul despre slăvirea în plecăciune și în prosternare (887); și Aḥmad (4/155).

2. ʿĀʾishah — Allah să fie mulțumit de ea — relatează: «Profetul ﷺ spunea adesea în plecăciune și în prosternare:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

Slavă Ție, o, Allah, Domnul nostru, și laudă Ție! O, Allah, iartă-mă!

Punând astfel în practică porunca Coranului.» Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[136]

3. Ibn ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de amândoi — relatează că Profetul ﷺ a spus: *«În plecăciune, preamăriți-L pe Domnul!»* Relatat de Aḥmad și Muslim.[137]

4. ʿĀʾishah — Allah să fie mulțumit de ea — relatează că Profetul ﷺ spunea în plecăciune și în prosternare:

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ، رَبُّ المَلائِكَةِ وَالرُّوحِ

Cel Slăvit, Cel Sfânt, Domnul îngerilor și al Duhului!
Relatat de Aḥmad și Muslim.[138]

136 Relatat de al-Bukhārī, Cartea chemării la rugăciune, capitolul despre slăvirea și ruga în prosternare (817); și Muslim, Cartea rugăciunii, capitolul despre ce se spune în plecăciune și în prosternare (484).

137 Relatat de Muslim, Cartea rugăciunii, capitolul despre oprirea recitării Coranului în plecăciune (479); și Aḥmad (1/219).

138 Relatat de Muslim, Cartea rugăciunii, capitolul despre ce se spune în plecăciune și în prosternare (487); și Aḥmad (6/35).

5. ʿAlī — Allah să fie mulțumit de el — relatează: «Când se pleca, Profetul ﷺ spunea:

اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعَ لَكَ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمُخِّي، وَعَظْمِي، وَعَصَبِي

O, Allah, înaintea Ta m-am plecat, în Tine cred și Ție m-am supus! Ție Ți s-au smerit auzul meu, vederea mea, măduva mea, oasele mele și nervii mei.

» Relatat de Muslim.[139]

6. ʿAwf ibn Mālik — Allah să fie mulțumit de el — relatează: *«Într-o noapte, m-am ridicat la rugăciune împreună cu Profetul ﷺ.»* El a spus: «Apoi a stat în plecăciune tot atât cât stătuse în picioare, spunând în plecăciune:

سُبْحَانَ ذِي الجَبَرُوتِ، وَالمَلَكُوتِ، وَالكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ

Slavă Celui Care are putere neînvinsă, stăpânire, măreție și grandoare!

Apoi a spus în prosternare același lucru.» Relatat de Abū Dāwūd și al-Nasāʾī.[140]

139 Trimiterea la surse a fost menționată mai înainte, la hadithul lui ʿAlī despre deschiderea rugăciunii.

140 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea rugăciunii, capitolul despre ce spune omul în plecăciune și în prosternare (873); și al-Nasāʾī, Cartea aplicării gesturilor rugăciunii, capitolul despre ruga în prosternare (1132).

Pomenirile după îndreptarea din plecăciune

1. ʿAbd Allāh ibn Abī Awfā — Allah să fie mulțumit de el — relatează: «Când își îndrepta spatele din plecăciune, Trimisul lui Allah ﷺ spunea:

سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِلْءَ السَّمَاوَاتِ، وَمِلْءَ الْأَرْضِ، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ

Allah îl aude pe cel care Îl laudă! O, Allah, Domnul nostru, a Ta este lauda, cât să umple cerurile, cât să umple pământul și cât să umple orice altceva voiești!

» Relatat de Muslim.[141]

2. Muslim relatează ceva asemănător în hadithul lui Abū Saʿīd — Allah să fie mulțumit de el — și adaugă:

أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ

Tu, Cel Vrednic de laudă și de slavă! Acesta este cel mai îndreptățit lucru pe care l-a spus robul, iar noi toți suntem robii Tăi. O, Allah, nimeni nu poate opri ceea ce Tu dăruiești și nimeni nu poate dărui ceea ce Tu oprești. Averea celui avut nu îi folosește împotriva Ta.[142]

141 Relatat de Muslim, Cartea rugăciunii, capitolul despre ce spune când își ridică capul din plecăciune (476).

142 Relatat de Muslim, Cartea rugăciunii, capitolul despre ce spune când își ridică capul din plecăciune (477).

Tot el relatează, în hadithul lui Ibn ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de amândoi —, ceva asemănător hadithului lui Abū Saʿīd — Allah să fie mulțumit de el —, cu formularea:

مِلْءَ السَّمَاوَاتِ، وَمِلْءَ الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

Cât să umple cerurile, pământul și ceea ce se află între ele.[143]

Tot el relatează, în hadithul lui ʿAlī — Allah să fie mulțumit de el —, ceva asemănător hadithului lui ʿAbd Allāh ibn Abī Awfā — Allah să fie mulțumit de amândoi —, cu formularea:

وَمِلْءَ مَا بَيْنَهُمَا

Și cât să umple ceea ce se află între ele.[144]

3. Rifāʿah ibn Rāfiʿ — Allah să fie mulțumit de el — relatează: «Într-o zi ne rugam în spatele Profetului ﷺ. Când și-a ridicat capul din plecăciune, a spus:

سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ

Allah îl aude pe cel care Îl laudă!

Un bărbat din spatele său a spus:

رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ

Domnul nostru, a Ta este lauda, laudă multă, bună și binecuvântată!

143 Relatat de Muslim, Cartea rugăciunii, capitolul despre ce spune când își ridică capul din plecăciune (478).

144 Trimiterea la surse a fost menționată mai înainte, la hadithul lui ʿAlī despre deschiderea rugăciunii.

Profetul ﷺ a spus:

„Am văzut mai mult de treizeci de îngeri grăbindu-se care dintre ei s-o scrie primul."

» Relatat de al-Bukhārī.[145]
Al-Bukhārī relatează, în hadithul lui Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el —, că, după ce Profetul ﷺ spunea:

سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ

Allah îl aude pe cel care Îl laudă!

spunea:

اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ

O, Allah, Domnul nostru, și a Ta este lauda![146]

Într-o versiune a aceluiași hadith, relatată de el, se spune că apoi, stând în picioare, rostea:

رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ

Domnul nostru, a Ta este lauda!

fără conjuncția *«și»*. Așadar, acestea sunt patru formulări.[147]

Pomenirile în prosternare
1. Au fost menționate mai înainte hadithul lui ʿUqbah ibn ʿĀmir, cele două hadithuri ale ʿĀ'ishei și hadithul lui ʿAwf ibn Mālik —

145 Relatat de al-Bukhārī, Cartea chemării la rugăciune, capitolul despre virtutea formulei «O, Allah, Domnul nostru, a Ta este lauda!» (799).
146 Relatat de al-Bukhārī, Cartea chemării la rugăciune, capitolul despre ce spun imamul și cei din spatele lui (795).
147 Relatat de al-Bukhārī, Cartea chemării la rugăciune, capitolul despre preamărirea când se ridică din prosternare (789).

Allah să fie mulțumit de ei.[148]

2. Ibn ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de amândoi — relatează că Profetul ﷺ a spus:

«În prosternare, străduiți-vă în rugi, căci este foarte cu putință să vi se răspundă!»

Relatat de Aḥmad și Muslim.[149]

Muslim relatează, în hadithul lui Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el —, că Profetul ﷺ a spus:

«Robul este cel mai aproape de Domnul său atunci când este în prosternare; așadar, înmulțiți rugile!»[150]

3. Tot el relatează, în hadithul lui ʿAlī — Allah să fie mulțumit de el —: «Când se prosterna, spunea:

اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَصَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللهُ أَحْسَنُ الخَالِقِينَ

O, Allah, înaintea Ta m-am prosternat, în Tine cred și Ție m-am supus! Fața mea s-a prosternat Celui Care a creat-o, i-a dat chip și i-a deschis auzul și vederea. Binecuvântat este Allah, Cel mai bun dintre creatori!

148 Hadithul lui ʿUqbah, cele ale ʿĀʾishei și cel al lui ʿAwf — Allah să fie mulțumit de ei — au fost menționate mai înainte, în secțiunea pomenirilor în plecăciune.

149 Trimiterea la surse a fost menționată mai înainte, la hadithul lui Ibn ʿAbbās despre plecăciune.

150 Relatat de Muslim, Cartea rugăciunii, capitolul despre ce se spune în plecăciune și în prosternare (482).

»[151]

4. Tot el relatează, în hadithul lui Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el —, că Profetul ﷺ spunea în prosternare:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّهُ وَجُلَّهُ، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ، وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ

O, Allah, iartă-mi toate păcatele: cele mici și cele mari, pe primul și pe ultimul, pe cele vădite și pe cele ascunse![152]

Cel care se roagă poate cere ceea ce dorește după rugile transmise, deoarece Profetul ﷺ a poruncit străduința în rugi și înmulțirea lor în prosternare, fără să pună vreo restricție.

Ruga în șederea dintre cele două prosternări

1. Ḥudhayfah — Allah să fie mulțumit de el — relatează: «Profetul ﷺ spunea între cele două prosternări:

رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي

Domnul meu, iartă-mă! Domnul meu, iartă-mă!

» Relatat de al-Nasāʾī și Ibn Mājah.[153]

151 Trimiterea la surse a fost menționată mai înainte, la hadithul lui ʿAlī despre deschiderea rugăciunii.

152 Relatat de Muslim, Cartea rugăciunii, capitolul despre ce se spune în plecăciune și în prosternare (483).

153 Relatat de al-Nasāʾī, Cartea aplicării gesturilor rugăciunii, capitolul despre ruga dintre cele două prosternări (1146); Ibn Mājah, Cartea împlinirii rugăciunii, capitolul despre ce se spune între cele două prosternări (897); și Abū Dāwūd, Cartea rugăciunii, capitolul despre ce spune omul în plecăciune și în prosternare (874).

2. Ibn ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de amândoi — relatează că Profetul ﷺ spunea între cele două prosternări:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاجْبُرْنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي

O, Allah, iartă-mă, ai milă de mine, îndreaptă-mi neajunsurile, călăuzește-mă și dăruiește-mi cele necesare traiului!

Relatat de al-Tirmidhī.[154]

Abū Dāwūd l-a relatat cu formularea:

وَعَافِنِي

Și dă-mi sănătate!

în loc de:

وَاجْبُرْنِي

Și îndreaptă-mi neajunsurile![155]

154 Relatat de al-Tirmidhī, Cartea rugăciunii, capitolul despre ce se spune între cele două prosternări (284).

155 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea rugăciunii, capitolul despre ruga dintre cele două prosternări (850).

Pomenirile din tashahhud

1. ʿAbd Allāh ibn Masʿūd — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus: «Când unul dintre voi se roagă, să spună:

التَّحِيَّاتُ لِلّٰهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللّٰهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

Toate cinstirile, rugăciunile și cuvintele bune sunt pentru Allah. Pacea fie asupra ta, o, Profetule, precum și îndurarea lui Allah și binecuvântările Sale! Pacea fie asupra noastră și asupra robilor drepți ai lui Allah! Mărturisesc că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah și mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său.

» Relatat de al-Bukhārī.[156]

Într-o versiune se spune: *«Apoi să aleagă ruga care îi place cel mai mult și s-o rostească.»*[157]

Într-o versiune: *«Când unul dintre voi se așază în timpul rugăciunii, să spună...»* A menționat cuvintele de mai sus, apoi a spus: *«Apoi să aleagă ce cuvinte dorește.»*[158]

Într-o versiune: *«Ce cuvinte de laudă dorește.»*[159]

156 Relatat de al-Bukhārī, Cartea chemării la rugăciune, capitolul despre ultimul tashahhud (831).

157 Relatat de al-Bukhārī, Cartea chemării la rugăciune, capitolul despre rugile dintre care se alege după tashahhud (835).

158 Relatat de al-Bukhārī, Cartea cererii îngăduinței de a intra, capitolul despre faptul că al-Salām este unul dintre numele lui Allah (6230).

159 Relatat de al-Bukhārī, Cartea rugilor, capitolul despre rugă în timpul rugăciunii (6328).

Muslim l-a relatat într-o formulare asemănătoare.[160]

2. Ibn ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de amândoi — relatează: «Trimisul lui Allah ﷺ ne învăța tashahhudul așa cum ne învăța o sură din Coran. Spunea:

التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ لِلّٰهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللّٰهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللّٰهِ

Cinstirile binecuvântate, rugăciunile și cuvintele bune sunt pentru Allah. Pacea fie asupra ta, o, Profetule, precum și îndurarea lui Allah și binecuvântările Sale! Pacea fie asupra noastră și asupra robilor drepți ai lui Allah! Mărturisesc că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah și mărturisesc că Muḥammad este Trimisul lui Allah.

» Relatat de Muslim.[161]

160 Relatat de Muslim, Cartea rugăciunii, capitolul despre tashahhud în rugăciune (402).

161 Relatat de Muslim, Cartea rugăciunii, capitolul despre tashahhud în rugăciune (403).

3. Abū Mūsā al-Ashʿarī — Allah să fie mulțumit de el — relatează, într-un hadith lung, că Profetul ﷺ a spus:

وَإِذَا كَانَ عِنْدَ الْقَعْدَةِ فَلْيَكُنْ مِنْ أَوَّلِ قَوْلِ أَحَدِكُمْ:
التَّحِيَّاتُ الطَّيِّبَاتُ الصَّلَوَاتُ لِلّٰهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِينَ،
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللّٰهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

Când ajungeți la ședere, printre primele cuvinte pe care le rostește unul dintre voi să fie: «Cinstirile, cuvintele bune și rugăciunile sunt pentru Allah. Pacea fie asupra ta, o, Profetule, precum și îndurarea lui Allah și binecuvântările Sale! Pacea fie asupra noastră și asupra robilor drepți ai lui Allah! Mărturisesc că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah și mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său.»

Relatat de Muslim.[162]

162 Relatat de Muslim, Cartea rugăciunii, capitolul despre tashahhud în rugăciune (404).

4. Kaʿb ibn ʿUjrah — Allah să fie mulțumit de el — relatează: «L-am întrebat pe Trimisul lui Allah ﷺ: *„O, Trimis al lui Allah, cum să cerem binecuvântări pentru voi, familia Profetului, căci Allah ne-a învățat cum să trimitem salutări?"* El a spus:

قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

Spuneți: «O, Allah, binecuvântează-l pe Muḥammad și familia lui Muḥammad, așa cum l-ai binecuvântat pe Ibrāhīm și familia lui Ibrāhīm! Tu ești Cel Vrednic de laudă, Cel Slăvit. O, Allah, revarsă binecuvântări asupra lui Muḥammad și asupra familiei lui Muḥammad, așa cum ai revărsat binecuvântări asupra lui Ibrāhīm și asupra familiei lui Ibrāhīm! Tu ești Cel Vrednic de laudă, Cel Slăvit.»

» Relatat de al-Bukhārī.[163]

5. Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ a spus:

«Când unul dintre voi termină ultimul tashahhud, să caute adăpost la Allah de patru lucruri: de pedeapsa Gheenei, de pedeapsa mormântului, de încercarea vieții și a morții și de răul falsului Mesia.»

163 Relatat de al-Bukhārī, Cartea relatărilor despre profeți, capitolul despre cuvintele Celui Preaînalt: «Allah l-a luat pe Ibrāhīm drept prieten apropiat» (3370).

Relatat de Muslim.[164]

Al-Nasā'ī relatează ceva asemănător și adaugă: *«Apoi să se roage pentru sine cu ceea ce dorește.»*[165]

Muslim relatează, în hadithul lui Ibn ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de amândoi —, că Profetul ﷺ îi învăța această rugă așa cum îi învăța o sură din Coran. Spunea: *«Rostiți...»* și menționa cererea de adăpost de lucrurile amintite.[166]

6. ʿĀ'ishah — Allah să fie mulțumit de ea — relatează că Profetul ﷺ se ruga în timpul rugăciunii. Ea a menționat cererea de adăpost de cele de mai sus și a adăugat:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ

O, Allah, caut adăpost la Tine de păcat și de povara datoriilor!

Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[167]

164 Relatat de Muslim, Cartea moscheilor, capitolul despre lucrurile de care se cere adăpost în rugăciune (588).

165 Relatat de al-Nasā'ī, Cartea uitării în rugăciune, capitolul despre cererea de adăpost în timpul rugăciunii (1311).

166 Relatat de Muslim, Cartea moscheilor, capitolul despre lucrurile de care se cere adăpost în rugăciune (590).

167 Relatat de al-Bukhārī, Cartea chemării la rugăciune, capitolul despre ruga înaintea salutului de încheiere (832); și Muslim, Cartea moscheilor, capitolul despre lucrurile de care se cere adăpost în rugăciune (589).

7. Abū Bakr al-Ṣiddīq — Allah să fie mulțumit de el — i-a spus Trimisului lui Allah ﷺ: *«Învață-mă o rugă pe care s-o rostesc în rugăciunea mea!»* El i-a spus:

قُلِ: اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

Spune: «O, Allah, mi-am nedreptățit mult sufletul și nimeni nu iartă păcatele în afară de Tine. Așadar, dăruiește-mi iertare de la Tine și ai milă de mine, căci Tu ești Cel Iertător, Cel Îndurător!»

Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[168]

8. Muʿādh ibn Jabal — Allah să fie mulțumit de el — relatează: «Profetul ﷺ m-a întâlnit și mi-a spus:

إِنِّي أُوصِيكَ بِكَلِمَاتٍ تَقُولُهُنَّ فِي كُلِّ صَلَاةٍ: اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ

Îți recomand niște cuvinte pe care să le spui în fiecare rugăciune: «O, Allah, ajută-mă să Te pomenesc, să-Ți mulțumesc și să Te ador în cel mai bun chip!»

» Relatat de Aḥmad, al-Nasāʾī și Abū Dāwūd.[169]

168 Relatat de al-Bukhārī, Cartea chemării la rugăciune, capitolul despre ruga înaintea salutului de încheiere (834); și Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre rugi și cererea de adăpost (2705).

169 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea rugăciunii Witr, capitolul despre cererea de iertare (1522); al-Nasāʾī, Cartea uitării în rugăciune, capitolul despre ruga după pomenire (1304); și Aḥmad (5/244).

Pomenirile după salutul de încheiere

1. Thawbān — Allah să fie mulțumit de el — relatează: «Când termina rugăciunea, Profetul ﷺ cerea iertare de trei ori și spunea:

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

O, Allah, Tu ești Pacea și de la Tine vine pacea! Binecuvântat ești, Tu, Cel plin de măreție și cinste!

» Al-Awzāʿī a fost întrebat: *«Cum se cere iertare?»* El a răspuns: *«Spui: Îi cer iertare lui Allah! Îi cer iertare lui Allah!»* Relatat de Muslim.[170]

Muslim relatează de la ʿĀʾishah — Allah să fie mulțumit de ea — că, după salutul de încheiere, Profetul ﷺ nu rămânea așezat decât cât să rostească aceste cuvinte, pe care ea le-a menționat.[171]

170 Relatat de Muslim, Cartea moscheilor, capitolul despre recomandarea pomenirii după rugăciune (591).

171 Relatat de Muslim, Cartea moscheilor, capitolul despre recomandarea pomenirii după rugăciune (592).

2. Al-Mughīrah ibn Shuʿbah — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ spunea la încheierea fiecărei rugăciuni obligatorii:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ

Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are asociat. A Lui este stăpânirea și a Lui este lauda și El are putere asupra tuturor lucrurilor. O, Allah, nimeni nu poate opri ceea ce Tu dăruiești și nimeni nu poate dărui ceea ce Tu oprești. Averea celui avut nu îi folosește împotriva Ta.

Relatat de al-Bukhārī și Muslim; formularea îi aparține lui al-Bukhārī.[172]

172 Relatat de al-Bukhārī, Cartea chemării la rugăciune, capitolul despre pomenirea după rugăciune (844); și Muslim, Cartea moscheilor, capitolul despre recomandarea pomenirii după rugăciune (593).

3. ʿAbd Allāh ibn al-Zubayr — Allah să fie mulțumit de amândoi — spunea la încheierea fiecărei rugăciuni, când rostea salutul:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ، وَلَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are asociat. A Lui este stăpânirea și a Lui este lauda și El are putere asupra tuturor lucrurilor. Nu există putere și nici tărie decât prin Allah. Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah și nu-L adorăm decât pe El. A Lui este binefacerea și al Lui este harul și Lui I se cuvine lauda cea bună. Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Lui Îi închinăm cu sinceritate religia, chiar dacă necredincioșilor nu le place.

El a spus: *«Trimisul lui Allah ﷺ rostea aceste cuvinte de mărturisire a unicității lui Allah la încheierea fiecărei rugăciuni.»* Relatat de Muslim.[173]

4. În cele două colecții Ṣaḥīḥ se relatează de la Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — că Profetul ﷺ le-a spus săracilor dintre emigranți: *«Să nu vă învăț ceva prin care să-i ajungeți pe cei care v-au întrecut, să-i întreceți pe cei care vin după voi și nimeni să nu fie mai bun decât voi, în afară de cel care face ceea ce faceți*

173 Relatat de Muslim, Cartea moscheilor, capitolul despre recomandarea pomenirii după rugăciune (594).

voi?» Ei au răspuns: *«Ba da, o, Trimis al lui Allah!»* El a spus: *«Îl slăviți, Îl preamăriți și Îl lăudați pe Allah la încheierea fiecărei rugăciuni, de treizeci și trei de ori.»* Aceasta este formularea lui al-Bukhārī.[174]

5. Muslim relatează de la Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

مَنْ سَبَّحَ اللهَ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَحَمِدَ اللهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَكَبَّرَ اللهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَتِلْكَ تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ، وَقَالَ: تَمَامَ المِئَةِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ المُلْكُ، وَلَهُ الحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، غُفِرَتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ البَحْرِ

Cine Îl slăvește pe Allah la încheierea fiecărei rugăciuni de treizeci și trei de ori, Îl laudă de treizeci și trei de ori și Îl preamărește de treizeci și trei de ori — acestea fiind nouăzeci și nouă —, iar pentru a întregi suta spune: «Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are asociat. A Lui este stăpânirea și a Lui este lauda și El are putere asupra tuturor lucrurilor», îi vor fi iertate păcatele, chiar dacă ar fi asemenea spumei mării.[175]

174 Relatat de al-Bukhārī, Cartea chemării la rugăciune, capitolul despre pomenirea după rugăciune (843); și Muslim, Cartea moscheilor, capitolul despre recomandarea pomenirii după rugăciune (595).

175 Relatat de Muslim, Cartea moscheilor, capitolul despre recomandarea pomenirii după rugăciune (597).

6. Tot el relatează, în hadithul lui Kaʿb ibn ʿUjrah — Allah să fie mulțumit de el —, că Profetul ﷺ a spus:

«Sunt pomeniri de după rugăciune al căror rostitor nu rămâne dezamăgit: treizeci și trei de slăviri, treizeci și trei de laude și treizeci și patru de preamăriri, la încheierea fiecărei rugăciuni.»[176]

7. Saʿd ibn Abī Waqqāṣ — Allah să fie mulțumit de el — relatează: «Profetul ﷺ căuta adăpost la încheierea rugăciunii prin aceste cuvinte:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ

O, Allah, caut adăpost la Tine de zgârcenie, caut adăpost la Tine de lașitate, caut adăpost la Tine să nu fiu adus la vârsta neputinței, caut adăpost la Tine de încercarea acestei lumi și caut adăpost la Tine de pedeapsa mormântului!

» Relatat de al-Bukhārī.[177]

176 Relatat de Muslim, Cartea moscheilor, capitolul despre recomandarea pomenirii după rugăciune (596).

177 Relatat de al-Bukhārī, Cartea rugilor, capitolul despre cererea de adăpost de zgârcenie (6370).

8. Muʿādh ibn Jabal — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ i-a spus:

يَا مُعَاذُ، وَاللهِ إِنِّي لَأُحِبُّكَ، وَاللهِ إِنِّي لَأُحِبُّكَ، أُوصِيكَ يَا مُعَاذُ، لَا تَدَعَنَّ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ تَقُولُ: اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ

O, Muʿādh, pe Allah, te iubesc! Pe Allah, te iubesc! Îți recomand, o, Muʿādh, să nu lași să treacă nicio rugăciune fără să spui la încheierea ei: «O, Allah, ajută-mă să Te pomenesc, să-Ți mulțumesc și să Te ador în cel mai bun chip!»

Relatat de Abū Dāwūd și al-Nasāʾī. Al-Nawawī a spus: «Lanțul său de transmitere este autentic.»[178]

9. ʿUqbah ibn ʿĀmir — Allah să fie mulțumit de el — relatează: *«Trimisul lui Allah ﷺ mi-a poruncit să recit surele de cerere a ocrotirii la încheierea fiecărei rugăciuni.»* Relatat de Aḥmad, Abū Dāwūd, al-Tirmidhī și al-Nasāʾī[179]; Ibn Ḥibbān l-a declarat autentic.[180]

178 Trimiterea la surse a fost menționată mai înainte, la hadithul lui Muʿādh despre ruga «O, Allah, ajută-mă să Te pomenesc…».

179 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea rugăciunii Witr, capitolul despre cererea de iertare (1523); al-Tirmidhī, Cartea virtuților Coranului, capitolul despre cele transmise privind cele două sure de cerere a ocrotirii (2903); al-Nasāʾī, Cartea uitării în rugăciune, capitolul despre porunca de a recita surele de cerere a ocrotirii (1337); și Aḥmad (4/155).

180 În colecția sa Ṣaḥīḥ (2004).

10. Muslim ibn al-Ḥārith al-Tamīmī — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Profetul ﷺ i-a spus în taină:

إِذَا انْصَرَفْتَ مِنْ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ فَقُلِ: اللَّهُمَّ أَجِرْنِي مِنَ النَّارِ سَبْعَ مَرَّاتٍ، فَإِنَّكَ إِذَا قُلْتَ ذَلِكَ ثُمَّ مُتَّ فِي لَيْلَتِكَ كُتِبَ لَكَ جِوَارٌ مِنْهَا، وَإِذَا صَلَّيْتَ الصُّبْحَ فَقُلْ كَذَلِكَ، فَإِنَّكَ إِنْ مُتَّ فِي يَوْمِكَ كُتِبَ لَكَ جِوَارٌ مِنْهَا

Când termini rugăciunea Maghrib, spune de șapte ori: «O, Allah, apără-mă de Foc!» Dacă rostești acestea și mori în noaptea aceea, ți se scrie ocrotire de el. Iar când împlinești rugăciunea de dimineață, spune la fel; dacă mori în ziua aceea, ți se scrie ocrotire de el.

Relatat de Abū Dāwūd.[181]

Al-Nasāʾī l-a relatat într-o formulare asemănătoare și a adăugat: *«Spune înainte să vorbești.»*[182]

11. Muʿādh ibn Jabal — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

مَنْ قَالَ حِينَ يَنْصَرِفُ مِنْ صَلَاةِ الْغَدَاةِ قَبْلَ أَنْ يَتَكَلَّمَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ عَشْرَ مَرَّاتٍ أُعْطِيَ بِهِنَّ

181 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea bunei-cuviințe, capitolul despre ce se spune dimineața (5079).

182 Această versiune a fost relatată cu același înțeles de Abū Dāwūd, în locul citat mai înainte, și de al-Nasāʾī în al-Sunan al-kubrā (9859).

سَبْعًا: كُتِبَ لَهُ بِهِنَّ عَشْرُ حَسَنَاتٍ، وَمُحِيَ عَنْهُ بِهِنَّ عَشْرُ سَيِّئَاتٍ، وَرُفِعَ لَهُ بِهِنَّ عَشْرُ دَرَجَاتٍ، وَكُنَّ لَهُ عَدْلَ عَشْرَ نَسَمَاتٍ، وَكُنَّ لَهُ حِفْظًا مِنَ الشَّيْطَانِ، وَحِرْزًا مِنَ الْمَكْرُوهِ، وَلَمْ يَلْحَقْهُ فِي يَوْمِهِ ذَلِكَ ذَنْبٌ إِلَّا الشِّرْكَ بِاللهِ، وَمَنْ قَالَهُنَّ حِينَ يَنْصَرِفُ مِنْ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ أُعْطِيَ مِثْلَ ذَلِكَ لَيْلَتَهُ

Cine spune de zece ori când termină rugăciunea de dimineață, înainte să vorbească: «Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are asociat. A Lui este stăpânirea și a Lui este lauda, în mâna Sa este binele și El are putere asupra tuturor lucrurilor», primește prin ele șapte lucruri: i se scriu zece fapte bune, i se șterg zece fapte rele, este ridicat cu zece trepte, ele îi sunt asemenea eliberării a zece suflete, îl păzesc de Satana, îl ocrotesc de neplăceri și niciun păcat nu-l va ajunge în ziua aceea, în afară de asocierea de parteneri lui Allah. Iar cine le spune când termină rugăciunea Maghrib primește asemenea în noaptea sa.

Relatat de Ibn Abī al-Dunyā și al-Ṭabarānī, cu un lanț de transmitere ḥasan. Are multe relatări care îl susțin.[183]

183 Relatat de al-Ṭabarānī în al-Muʿjam al-kabīr (20/65).

Al treilea: pomenirile daniei obligatorii

La darea daniei obligatorii
Cel care dă dania obligatorie spune când o scoate din averea sa:

اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي، إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

O, Allah, primește de la mine! Tu ești Cel Care aude totul, Atoateștiutorul.[184]

S-a spus să rostească:

اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا مَغْنَمًا، وَلَا تَجْعَلْهَا مَغْرَمًا

O, Allah, fă-o pentru mine un câștig și nu o face o pierdere!

Acest hadith este slab.[185]

La primirea daniei obligatorii
Cel care o primește îi spune celui care o dă:

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ

Allah să te binecuvânteze!

184 Menționat de al-Nawawī în al-Adhkār (p. 362).

185 Relatat de Ibn Mājah, Cartea daniei obligatorii, capitolul despre ce se spune la darea daniei (1797). Al-Būṣīrī a spus (2/88): «Acest lanț de transmitere este slab.»

Sau rostește o rugă pe care o socotește potrivită. Aceasta deoarece Allah Preaînaltul i-a spus Profetului Său ﷺ:

﴿خُذْ مِنْ أَمْوَٰلِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِم بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ﴾

Ia din averile lor o danie prin care să-i cureți și să-i purifici și roagă-te pentru ei!

Coran, 9:103[186]

Al patrulea: pomenirile postului

Pomenirea la întreruperea postului

اللَّهُمَّ لَكَ صُمْتُ، وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ، فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

O, Allah, pentru Tine am postit și cu hrana dăruită de Tine am întrerupt postul. Primește de la mine, căci Tu ești Cel Care aude totul, Atoateștiutorul![187]

Au fost transmise și alte relatări, însă toate au slăbiciuni în lanțurile lor de transmitere. Totuși, nu este nicio problemă dacă omul le rostește.

186 Relatat de al-Bukhārī, Cartea daniei obligatorii, capitolul despre ruga imamului pentru cel care dă dania (1497); și Muslim, Cartea daniei obligatorii, capitolul despre ruga pentru cel care aduce o danie (1078).

187 Relatat de al-Ṭabarānī în al-Muʿjam al-kabīr (12/146).

Dacă ziua este călduroasă și omul bea după întreruperea postului, spune:

ذَهَبَ الظَّمَأُ، وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ، وَثَبَتَ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللّٰهُ

Setea a dispărut, venele s-au umezit și răsplata este statornicită, cu voia lui Allah![188]

Ce spune celui care îl insultă sau se luptă cu el
Este Sunnah să spună:

إِنِّي صَائِمٌ

Eu postesc!

Potrivit cuvintelor Profetului ﷺ: *«Dacă cineva îl insultă sau se luptă cu el, să spună: Eu sunt un om care postește!»*[189]

Părerea corectă este că rostește aceasta cu voce tare, atât în postul voluntar, cât și în cel obligatoriu, fiindcă astfel se dobândesc trei foloase:

Primul folos: arată că cel insultat nu se abține să-i răspundă celui care îl insultă decât fiindcă postește, nu fiindcă ar fi neputincios să-i răspundă. Dacă s-ar abține din neputință, celălalt l-ar disprețui și aceasta ar însemna o înjosire pentru el. Când spune: *«Eu postesc»*, este ca și cum ar spune: *«Nu sunt neputincios să-ți răspund, însă sunt un om care postește.»*

Al doilea folos: îi amintește acelui om că cel care postește nu trebuie să insulte pe nimeni. Poate că și cel care insultă postește, astfel încât aceste cuvinte cuprind o oprire a lui de la insultă.

Al treilea folos: îl mustră pe cel care insultă și se luptă.

188 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea postului, capitolul despre cuvintele rostite la întreruperea postului (2357).

189 Relatat de al-Bukhārī, Cartea postului, capitolul despre virtutea postului (1894); și Muslim, Cartea postului, capitolul despre păzirea limbii de către cel care postește (1151).

Ruga în Noaptea al-Qadr
Este recomandat să rostească în ea rugile transmise de la Profet ﷺ. Printre acestea:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي

O, Allah, Tu ești Cel Care șterge păcatele, iubești iertarea, așadar iartă-mă!

Aceasta se întemeiază pe hadithul ʿĀʾishei — Allah să fie mulțumit de ea —, care a spus: *«O, Trimis al lui Allah, dacă nimeresc Noaptea al-Qadr, ce rugă să rostesc?»* El i-a spus: *«Spune: O, Allah, Tu ești Cel Care șterge păcatele, iubești iertarea, așadar iartă-mă!»* La fel, celelalte rugi transmise de la Profet ﷺ.[190]

Să se știe că rugile transmise sunt mai bune, mai desăvârșite și mai virtuoase decât rugile în proză rimată pe care le alcătuiesc oamenii.

Al cincilea: pomenirile pelerinajului

Când dorește să înceapă ritualul
Pentru ʿumrah spune:

لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ عُمْرَةً

Răspund chemării Tale, o, Allah, printr-o ʿumrah!

190 Relatat de al-Tirmidhī, Cartea rugilor, capitolul despre virtutea cererii de ocrotire (3513); Ibn Mājah, Cartea rugilor, capitolul despre cererea de iertare și ocrotire (3850); și Aḥmad (6/182).

Pentru ḥajj:

لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ حَجًّا

Răspund chemării Tale, o, Allah, printr-un ḥajj!

Iar pentru qirān:

لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا

Răspund chemării Tale printr-o ʿumrah și un ḥajj![191]

Atenționare: când dorea să intre în starea de consacrare pentru ḥajj sau ʿumrah, Trimisul ﷺ nu spunea: *«O, Allah, vreau să împlinesc ʿumrah»* sau *«O, Allah, vreau să împlinesc ḥajj»*.

Când împlinește pelerinajul în numele altcuiva
Este mai potrivit ca împuternicitul să-l numească explicit pe cel care l-a însărcinat, spunând:

لَبَّيْكَ عن فلان

Răspund chemării Tale în numele lui cutare!

Dacă este femeie, spune:

لبيك عن أُمّ فلان

Răspund chemării Tale în numele mamei lui cutare!

191 Relatat de Muslim, Cartea pelerinajului, capitolul despre pelerinajul ifrād și qirān (1232).

sau:

عن بنت فلان

În numele fiicei lui cutare!

Dacă formulează intenția în inimă și nu rostește numele, nu este nicio problemă.[192]

Punerea unei condiții la intrarea în starea de consacrare
Dacă cel care dorește să intre în starea de consacrare se teme de un obstacol care l-ar împiedica să-și ducă ritualul la capăt — o boală sau altceva —, este Sunnah să pună o condiție atunci când formulează intenția de consacrare. La intrarea în această stare, spune:

إِنْ حَبَسَنِي حابِسٌ فَمَحِلِّي حيثُ حَبَسْتَنِي

Dacă mă oprește vreun obstacol, ieșirea mea din starea de consacrare va fi acolo unde mă oprești.

Aceasta deoarece Profetul ﷺ a intrat la Ḍubāʿah bint al-Zubayr — Allah să fie mulțumit de ea — și i-a spus: *«Poate ai vrut să împlinești pelerinajul.»* Ea a răspuns: *«Pe Allah, mă simt bolnavă.»* El i-a spus:

حُجِّي وَاشْتَرِطِي، قُولِي: اللَّهُمَّ مَحِلِّي حَيْثُ حَبَسْتَنِي

Împlinește pelerinajul și pune o condiție! Spune: «O, Allah, ieșirea mea din starea de consacrare va fi acolo unde mă oprești!»[193]

192 Vezi Sunan Abī Dāwūd, Cartea ritualurilor pelerinajului, capitolul despre omul care împlinește pelerinajul în numele altuia (1811); și Ibn Mājah, Cartea ritualurilor pelerinajului, capitolul despre pelerinajul în numele unui mort (2903).

193 Relatat cu același înțeles de al-Bukhārī, Cartea căsătoriei, capitolul despre cei potriviți în privința religiei (5089); și Muslim, Cartea pelerinajului,

Cel care nu se teme însă de un obstacol care l-ar împiedica să-și ducă ritualul la capăt nu este potrivit să pună această condiție, deoarece Profetul ﷺ a intrat în starea de consacrare fără să pună o condiție și nu le-a poruncit tuturor, printr-o poruncă generală, s-o pună.

Folosul acestei condiții este că, dacă apare piedica, iese din starea de consacrare fără să datoreze nimic, adică fără jertfă.

Talbiyah

لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ
وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ

Răspund chemării Tale, o, Allah, răspund chemării Tale! Răspund chemării Tale, Tu nu ai asociat, răspund chemării Tale! A Ta este lauda, a Ta este binefacerea și a Ta este stăpânirea. Tu nu ai asociat![194]

Înainte de talbiyah Îl slăvește pe Allah, Cel Binecuvântat și Preaînalt, Îl preamărește și apoi rostește talbiyah, spunând:

سُبْحَانَ اللهِ، وَاللهُ أَكْبَرُ، لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ

Slavă lui Allah! Allah este Cel Mai Mare! Răspund chemării Tale, o, Allah, răspund chemării Tale![195]

---

capitolul despre îngăduința celui în stare de consacrare de a pune condiția (1207).

194 Relatat de al-Bukhārī, Cartea pelerinajului, capitolul despre talbiyah (1549); și Muslim, Cartea pelerinajului, capitolul despre talbiyah, felul și timpul ei (1184), atribuit Profetului ﷺ în hadithul lui Ibn ʿUmar. Muslim l-a relatat și în Cartea pelerinajului, capitolul despre pelerinajul Profetului ﷺ (1218), în hadithul lui Jābir — Allah să fie mulțumit de el.

195 Relatat de al-Bukhārī, Cartea pelerinajului, capitolul despre lauda, slăvirea și preamărirea înainte de talbiyah (1551).

Imamul Aḥmad — Allah să aibă milă de el — relatează în al-Musnad că Profetul ﷺ spunea:

لَبَّيْكَ إِلَهَ الحَقِّ

Răspund chemării Tale, Dumnezeule adevărat![196]

Ibn ʿUmar — Allah să fie mulțumit de amândoi — adăuga:

لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالخَيْرُ فِي يَدَيْكَ، وَالرَّغْبَاءُ إِلَيْكَ وَالْعَمَلُ

Răspund chemării Tale și mă grăbesc să Te ascult! Binele este în mâinile Tale, spre Tine sunt îndreptate dorința și faptele.[197]

Dacă omul adaugă asemenea cuvinte, nădăjduim să nu fie nicio problemă, urmându-l pe ʿAbd Allāh ibn ʿUmar — Allah să fie mulțumit de amândoi. Totuși, este mai potrivit să se țină de ceea ce a fost stabilit de la Profet ﷺ.

Poate rosti preamărirea în loc de talbiyah dacă se află într-un timp al preamăririi, precum cele zece zile din Dhū al-Ḥijjah, potrivit cuvintelor lui Anas — Allah să fie mulțumit de el —: *«Am împlinit pelerinajul împreună cu Profetul ﷺ; unii dintre noi rosteau preamărirea, iar alții talbiyah.»*[198]

Talbiyah este rânduită în ʿumrah de la intrarea în starea de consacrare până la începerea înconjurării Kaʿbei, iar în ḥajj de la intrarea în starea de consacrare până la începerea aruncării pietricelelor la Jamrat al-ʿAqabah în ziua sărbătorii.

Este potrivit s-o rostească des, îndeosebi când se schimbă împrejurările și momentele: de pildă, când urcă pe un loc înalt,

196 Relatat de imamul Aḥmad (2/341); al-Nasāʾī, Cartea ritualurilor pelerinajului, capitolul despre felul talbiyah (2753); și Ibn Mājah, Cartea ritualurilor pelerinajului, capitolul despre talbiyah (2920).

197 Relatat într-o formulare asemănătoare de Muslim, Cartea pelerinajului, capitolul despre talbiyah, felul și timpul ei (1184).

198 Relatat de al-Bukhārī, Cartea celor două sărbători, capitolul despre preamărirea în zilele petrecute la Minā (970); și Muslim, Cartea pelerinajului, capitolul despre talbiyah și preamărire (1285).

coboară într-un loc jos, vine noaptea ori ziua. După ea, să-I ceară lui Allah mulțumirea Sa și Paradisul și să caute, prin îndurarea Sa, adăpost de Foc.

La intrarea în Moscheea cea Sfântă

بِاسْمِ اللهِ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ، أَعُوذُ بِاللهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَبِسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

În numele lui Allah! Binecuvântările și pacea fie asupra Trimisului lui Allah! O, Allah, iartă-mi păcatele și deschide-mi porțile îndurării Tale! Caut adăpost la Allah Cel Măreț, la Fața Sa nobilă și la stăpânirea Sa veșnică, împotriva lui Satana cel alungat![199]

La începerea înconjurării Kaʿbei

Spune când începe înconjurarea Kaʿbei:

بِاسْمِ اللهِ وَاللهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ إِيمَانًا بِكَ، وَتَصْدِيقًا بِكِتَابِكَ، وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ وَاتِّبَاعًا لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صلى الله عليه وسلم

În numele lui Allah! Allah este Cel Mai Mare! O, Allah, fac aceasta crezând în Tine, recunoscând adevărul Cărții Tale, împlinind legământul cu Tine și urmând Sunnah Profetului Tău Muḥammad ﷺ.

În celelalte ocoluri, rostește preamărirea ori de câte ori ajunge

199 Vezi secțiunea despre intrarea în moschee.

în dreptul Pietrei Negre, urmându-l pe Trimisul lui Allah ﷺ.[200]

Nu a fost transmisă de la Profet ﷺ, pentru înconjurarea Kaʿbei, o rugă anume pentru fiecare ocol.

Ce se spune între Colțul Yemenit și Piatra Neagră

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Domnul nostru, dăruiește-ne bine în această lume și bine în Viața de Apoi și păzește-ne de pedeapsa Focului!

S-a relatat de la Profet ﷺ că spunea și:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ

O, Allah, Îți cer iertare și ocrotire!

Însă acest hadith este slab.[201]

Pomenirea când înaintează spre Locul lui Ibrāhīm, binecuvântările și pacea fie asupra sa

Recită:

﴿وَٱتَّخِذُواْ مِن مَّقَامِ إِبۡرَٰهِـۧمَ مُصَلًّى﴾

Luați Locul lui Ibrāhīm drept loc de rugăciune!

Coran, 2:125[202]

200 Relatat de al-Bukhārī, Cartea pelerinajului, capitolul despre preamărirea la Colț (1613).

201 Relatat de Ibn Mājah, Cartea pelerinajului, capitolul despre virtutea înconjurării Kaʿbei (2957).

202 Relatat de Muslim, Cartea pelerinajului, capitolul despre pelerinajul Profetului ﷺ (1218).

Pomenirea când se apropie de al-Șafā

﴿إِنَّ ٱلصَّفَا وَٱلْمَرْوَةَ مِن شَعَآئِرِ ٱللَّهِ﴾

Al-Șafā și al-Marwah sunt dintre semnele de adorare ale lui Allah.
Coran, 2:158

أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللهُ بِهِ

Încep cu ceea ce a început Allah.

Nu recită acest verset în alt loc al ritualului.[203]

Pomenirea pe al-Șafā și al-Marwah
Îl preamărește și Îl laudă pe Allah de trei ori, ridicându-și mâinile așa cum le ridică în rugă, și rostește ceea ce a fost transmis. Printre acestea:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ

Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are asociat. A Lui este stăpânirea și a Lui este lauda și El are putere asupra tuturor lucrurilor. Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul. El Și-a împlinit făgăduința, l-a ajutat pe robul Său și a înfrânt singur oștirile aliate.

Apoi face orice rugă dorește, repetă pomenirea a doua oară,

203 Hadithul citat mai înainte.

face orice rugă dorește, apoi repetă pomenirea a treia oară.[204]

Pomenirea la ʿArafah

Ruga pe care Profetul ﷺ o rostea cel mai des în acel măreț loc de staționare era:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are asociat. A Lui este stăpânirea și a Lui este lauda și El are putere asupra tuturor lucrurilor.[205]

Este Sunnah ca pelerinul să se dedice, în ultima parte a zilei de ʿArafah, rugilor, pomenirii și recitării. Să caute să rostească pomenirile și rugile transmise de la Profet ﷺ, căci acestea sunt dintre rugile cele mai cuprinzătoare și mai folositoare.

Dacă nu cunoaște în întregime rugile transmise de la Trimisul lui Allah ﷺ, rostește rugile îngăduite pe care le știe.

La al-Mashʿar al-Ḥarām, în Muzdalifah

Mărturisește unicitatea lui Allah, Îl laudă, Îl preamărește, rostește mărturisirea că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de El, Îl cheamă în rugă și recită:

﴿فَإِذَآ أَفَضْتُم مِّنْ عَرَفَٰتٍ﴾

Când coborâți de la ʿArafāt...
Coran, 2:198

204 Relatat de Muslim, Cartea pelerinajului, capitolul despre pelerinajul Profetului ﷺ (1218).

205 Vezi Jāmiʿ al-Tirmidhī, Cartea rugilor, capitolul despre ruga din ziua de ʿArafah (3585).

cele două versete. Nu cunosc vreo Sunnah care să stabilească recitarea acestor două versete, însă ea este potrivită, deoarece omul își amintește ceea ce Allah a poruncit în Cartea Sa.[206]

Pomenirea la aruncarea pietricelelor

اللهُ أَكْبَرُ

Allah este Cel Mai Mare!

Aceasta se spune la fiecare pietricică.[207]

Formulele de preamărire în zilele sărbătorii
Prima:

اللهُ أكبرُ، اللهُ أكبرُ، لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، واللهُ أكبرُ، اللهُ أكبرُ، وللهِ الحمدُ

Allah este Cel Mai Mare! Allah este Cel Mai Mare! Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah! Allah este Cel Mai Mare! Allah este Cel Mai Mare! A lui Allah este lauda!

206 Relatat de Muslim, Cartea pelerinajului, capitolul despre pelerinajul Profetului ﷺ (1218).

207 Relatat de Muslim, Cartea pelerinajului, capitolul despre pelerinajul Profetului ﷺ (1218).

A doua:

اللهُ أكبرُ، اللهُ أكبرُ، اللهُ أكبرُ، لا إلهَ إلَّا اللهُ، واللهُ
أكبرُ، اللهُ أكبرُ، اللهُ أكبرُ، ولله الحمدُ

Allah este Cel Mai Mare! Allah este Cel Mai Mare! Allah este Cel Mai Mare! Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah! Allah este Cel Mai Mare! Allah este Cel Mai Mare! Allah este Cel Mai Mare! A lui Allah este lauda!

A treia:

اللهُ أكبرُ، اللهُ أكبرُ، اللهُ أكبرُ، لا إلهَ إلا اللهُ، واللهُ
أكبرُ، اللهُ أكبرُ، اللهُ أكبرُ، وللهِ الحمدُ

Allah este Cel Mai Mare! Allah este Cel Mai Mare! Allah este Cel Mai Mare! Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah! Allah este Cel Mai Mare! Allah este Cel Mai Mare! Allah este Cel Mai Mare! A lui Allah este lauda!

Ce se spune la jertfirea animalului adus ca ofrandă

بِاسْمِ اللهِ واللهُ أَكْبَرُ

În numele lui Allah! Allah este Cel Mai Mare![208]

208 Relatat de al-Bukhārī, Cartea jertfelor, capitolul despre cel care jertfește cu mâna sa (5558); și Muslim, Cartea jertfelor, capitolul despre recomandarea alegerii unui animal bun pentru jertfă (1966).

اللهمَّ هذا مِنكَ ولكَ

O, Allah, aceasta este de la Tine și pentru Tine![209]

Adică *«de la Tine»*, ca dar și mijloc de trai, și *«pentru Tine»*, ca adorare, împlinire a rânduielii Tale și sinceritate.
Este potrivit să spună:

اللهمَّ تقبَّلْ منِّي، اللهمَّ هذا عنِّي وعن أهل بيتي

O, Allah, primește de la mine! O, Allah, aceasta este din partea mea și a familiei mele![210]

209 Relatat de al-Dārimī, Cartea jertfelor, capitolul despre Sunnah la jertfire (1945).

210 Vezi Ṣaḥīḥ Muslim, Cartea jertfelor, capitolul despre recomandarea alegerii unui animal bun pentru jertfă (1967), de la ʿĀʾishah — Allah să fie mulțumit de ea —; precum și relatarea imamului Aḥmad (6/8), de la Abū Rāfiʿ — Allah să fie mulțumit de el.

6 Pomeniri prilejuite de diferite împrejurări

الفصل السادس: الأذكار العارضة

Pomenirea pentru cererea alegerii binelui — istikhārah
Jābir ibn ʿAbd Allāh — Allah să fie mulțumit de amândoi — relatează: «Trimisul lui Allah ﷺ ne învăța să cerem alegerea binelui în toate treburile, așa cum ne învăța o sură din Coran. Spunea:

إِذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكْعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ ثُمَّ لْيَقُلِ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ - ويسمي حاجته - خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ: عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ - فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ

شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي ـ أَوْ قَالَ: عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ ـ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدُرْ لِيَ الخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ

Când unul dintre voi se gândește la o treabă, să împlinească două unități de rugăciune, altele decât rugăciunea obligatorie, apoi să spună: «O, Allah, Îți cer să alegi pentru mine prin știința Ta, Îți cer putere prin puterea Ta și Îți cer din harul Tău măreț. Tu poți și eu nu pot, Tu știi și eu nu știu, iar Tu ești Cunoscătorul deplin al celor nevăzute. O, Allah, dacă știi că această treabă — și își numește nevoia — este un bine pentru mine în religia mea, în traiul meu și în urmarea treburilor mele — sau a spus: „în cele apropiate și cele îndepărtate ale treburilor mele" —, rânduiește-mi-o, înlesnește-mi-o, apoi binecuvântează-mi-o! Iar dacă știi că această treabă este un rău pentru mine în religia mea, în traiul meu și în urmarea treburilor mele — sau a spus: „în cele apropiate și cele îndepărtate ale treburilor mele" —, îndepărteaz-o de mine și îndepărtează-mă de ea! Rânduiește-mi binele oriunde ar fi, apoi fă-mă mulțumit cu el!»

» Relatat de al-Bukhārī.[211]

Istikhārah este Sunnah când omul se gândește la ceva și nu îi este limpede dacă este mai bine să facă acel lucru ori să-l lase. Dacă i-a devenit limpede că este mai bine să-l facă ori să-l lase, istikhārah nu este rânduită în acel caz. De aceea, Profetul ﷺ făcea multe lucruri și nu s-a transmis despre el că împlinea rugăciunea de istikhārah pentru ele.

211 Relatat de al-Bukhārī, Cartea rugăciunii de noapte, capitolul despre cele transmise privind rugăciunea voluntară în unități de câte două (1162).

Pomenirile călătoriei

a. Când își pune piciorul pe mijlocul de călătorie, să spună:

بِاسْمِ اللهِ

În numele lui Allah!

Când se urcă și se așază bine, să-și amintească binefacerea lui Allah, Care i-a înlesnit acest mijloc de călătorie, apoi să spună:

اللهُ أكبرُ، اللهُ أكبرُ، اللهُ أكبرُ، سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ، وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ. اللهمَّ إنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنا هذا البِرَّ والتقوى، ومِنَ العَمَلِ ما تَرْضَى، اللهمَّ هَوِّنْ علينا سَفَرَنَا هذا، واطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللهمَّ أنتَ الصاحِبُ فِي السَّفَرِ، والخَلِيفَةُ فِي الأَهْلِ، اللهمَّ إني أعوذُ بكَ من وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وكَآبَةِ المَنْظَرِ، وسُوءِ المُنْقَلَبِ فِي المالِ والأهلِ

Allah este Cel Mai Mare! Allah este Cel Mai Mare! Allah este Cel Mai Mare! Slavă Celui Care ne-a supus aceasta, căci noi nu am fi putut s-o stăpânim! La Domnul nostru ne vom întoarce. O, Allah, Îți cerem în această călătorie a noastră bunătate, evlavie și fapte de care să fii mulțumit. O, Allah, ușurează-ne această călătorie și scurtează-ne depărtarea ei! O, Allah, Tu ești Însoțitorul în călătorie și Ocrotitorul familiei rămase acasă. O, Allah, caut adăpost la Tine de greutățile călătoriei, de priveliștea întristătoare și de întoarcerea rea în privința averii și a familiei!

La întoarcere, rostește aceste cuvinte și adaugă:

آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ

Ne întoarcem, căindu-ne, adorându-L și lăudându-L pe Domnul nostru![212]

b. ʿAbd Allāh ibn Sarjis — Allah să fie mulțumit de el — relatează: *«Când călătorea, Trimisul lui Allah ﷺ căuta adăpost de greutățile călătoriei, de întoarcerea întristătoare, de regresul după progres, de ruga celui nedreptățit și de priveliștea rea în privința familiei și a averii.»* Relatat de Muslim.[213]

c. Este potrivit să rostească preamărirea ori de câte ori urcă într-un loc înalt și slăvirea când coboară într-un loc jos, potrivit cuvintelor lui Jābir ibn ʿAbd Allāh — Allah să fie mulțumit de amândoi —: *«Când urcam, rosteam preamărirea, iar când coboram, slăvirea.»*[214]

La fel și în avion: la urcarea lui rostești preamărirea, iar la coborârea pe aeroport rostești slăvirea.

212 Relatat de Muslim, Cartea pelerinajului, capitolul despre ce se spune când se urcă pe mijlocul de călătorie pentru pelerinaj sau altă călătorie (1342).

213 Relatat de Muslim, Cartea pelerinajului, capitolul despre ce se spune când se urcă pe mijlocul de călătorie pentru pelerinaj sau altă călătorie (1343).

214 Relatat de al-Bukhārī, Cartea luptei și a expedițiilor, capitolul despre slăvirea când coboară într-o vale (2993).

Explicația este că, atunci când urcă, omul se vede într-un loc înalt și s-ar putea socoti măreț. Spune atunci: *«Allah este Cel Mai Mare!»*, adică își aduce sufletul la recunoașterea micimii sale înaintea măreției lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț.

Când coboară însă, coborârea înseamnă poziție joasă, apropiere de pământ și umilință. Spune atunci: *«Slavă lui Allah!»*, adică Îl declară pe Allah, Cel Slăvit și Preaînalt, mai presus de înjosire și de coborârea într-o poziție inferioară.

d. Ibn ʿUmar — Allah să fie mulțumit de el — relatează: «Când Profetul ﷺ se întorcea de la ḥajj sau ʿumrah, ori de câte ori ajungea deasupra unei trecători ori pe un loc înalt, Îl preamărea pe Allah de trei ori, apoi spunea:

لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ له، له المُلْكُ، وله الحَمْدُ،
وَهُوَ على كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ،
سَاجِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ،
وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ

Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are asociat. A Lui este stăpânirea și a Lui este lauda și El are putere asupra tuturor lucrurilor. Ne întoarcem, căindu-ne, adorându-L, prosternându-ne și lăudându-L pe Domnul nostru! Allah Și-a împlinit făgăduința, l-a ajutat pe robul Său și a înfrânt singur oștirile aliate.

» Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[215]

215 Relatat de al-Bukhārī, Cartea luptei și a expedițiilor, capitolul despre preamărirea când urcă pe un loc înalt (2995); și Muslim, Cartea pelerinajului, capitolul despre ce se spune la întoarcerea din călătoria de pelerinaj (1344).

Într-o versiune a lui Muslim se spune: *«Când se întorcea de la o campanie militară, de la o expediție, de la ḥajj sau de la ʿumrah.»*

Pomenirea la încălecarea animalului
ʿAlī ibn Rabīʿah relatează: «Am fost de față când lui ʿAlī ibn Abī Ṭālib — Allah să fie mulțumit de el — i s-a adus un animal ca să-l încalece. Când și-a pus piciorul în scară, a spus:

بِاسْمِ اللَّهِ

În numele lui Allah!

Când s-a așezat pe spinarea lui, a spus:

الْحَمْدُ لِلَّهِ

Laudă lui Allah!

Apoi a spus:

سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا، وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ

Slavă Celui Care ne-a supus aceasta, căci noi nu am fi putut s-o stăpânim! La Domnul nostru ne vom întoarce.

Apoi a spus:

الْحَمْدُ لِلَّهِ

Laudă lui Allah!

de trei ori și:

اللهُ أكبرُ

Allah este Cel Mai Mare!

de trei ori, apoi a spus:

سُبْحَانَكَ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

Slavă Ție! Mi-am nedreptățit sufletul, așadar iartă-mă, căci nimeni nu iartă păcatele în afară de Tine!

Apoi a râs. A fost întrebat: *„O, conducător al credincioșilor, de ce ai râs?”* A răspuns: *„L-am văzut pe Profet ﷺ făcând ceea ce am făcut eu, apoi a râs. L-am întrebat: «O, Trimis al lui Allah, de ce ai râs?» El a spus: «Domnul tău Se minunează de robul Său când acesta spune: Iartă-mi păcatele!, știind că nimeni nu iartă păcatele în afară de Mine.»”*» Relatat de Abū Dāwūd și al-Tirmidhī, care a spus: *«Hadith ḥasan»*; în unele exemplare: *«Ḥasan ṣaḥīḥ.»* Aceasta este formularea lui Abū Dāwūd.[216]

216 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea luptei, capitolul despre ce spune omul când încalecă (2602); și al-Tirmidhī, Cartea rugilor, capitolul despre ce se spune la încălecarea unui animal (3446).

Pomenirea la oprirea într-un loc

a. Khawlah bint Ḥakīm — Allah să fie mulțumit de ea — relatează: «L-am auzit pe Trimisul lui Allah ﷺ spunând:

مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا ثُمَّ قَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ

Cine se oprește într-un loc, apoi spune: «Caut adăpost în cuvintele desăvârșite ale lui Allah de răul celor pe care le-a creat!», nu va fi vătămat de nimic până când pleacă din acel loc.

» Relatat de Muslim.[217]

217 Relatat de Muslim, Cartea pomenirii și a rugii, capitolul despre cererea de adăpost de o soartă rea (2708).

b. ʿAbd Allāh ibn ʿUmar — Allah să fie mulțumit de amândoi — relatează: «Când călătorea și venea noaptea, Trimisul lui Allah ﷺ spunea:

يَا أَرْضُ، رَبِّي وَرَبُّكِ اللهُ، أَعُوذُ بِاللهِ مِنْ شَرِّكِ وَشَرِّ مَا فِيكِ وَشَرِّ مَا خُلِقَ فِيكِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَدِبُّ عَلَيْكِ، وَأَعُوذُ بِاللهِ مِنْ أَسَدٍ وَأَسْوَدَ، وَمِنَ الحَيَّةِ وَالْعَقْرَبِ، وَمِنْ سَاكِنِ الْبَلَدِ، وَمِنْ وَالِدٍ وَمَا وَلَدَ

O, pământule, Domnul meu și Domnul tău este Allah! Caut adăpost la Allah de răul tău, de răul celor din tine, de răul celor create în tine și de răul celor ce umblă pe tine. Caut adăpost la Allah de leu și de șarpele negru, de șarpe și de scorpion, de cel care locuiește pe pământ, de părinte și de ceea ce a născut!

»[218]

218 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea luptei, capitolul despre ce spune omul când se oprește într-un loc (2603).

Pomenirea la apropierea de o așezare și de localitatea sa

1. Ṣuhayb — Allah să fie mulțumit de el — relatează că, ori de câte ori vedea o așezare în care voia să intre, Profetul ﷺ spunea la vederea ei:

اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَ، وَرَبَّ الْأَرَضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَقَلَّلْنَ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضْلَلْنَ، وَرَبَّ الرِّيَاحِ وَمَا ذَرَيْنَ، فَإِنَّا نَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَخَيْرَ أَهْلِهَا، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ أَهْلِهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا

O, Allah, Domn al celor șapte ceruri și al celor pe care le umbresc, Domn al celor șapte pământuri și al celor pe care le poartă, Domn al diavolilor și al celor pe care i-au rătăcit, Domn al vânturilor și al celor pe care le împrăștie! Îți cerem binele acestei așezări și binele locuitorilor ei și căutăm adăpost la Tine de răul ei, de răul locuitorilor ei și de răul celor din ea!

Relatat de al-Nasāʾī.[219]

219 Relatat de al-Nasāʾī în ʿAmal al-yawm wa-l-laylah, capitolul despre ce spune când vede o așezare în care dorește să intre (543); al-Ḥākim (2/100); al-Bayhaqī în al-Sunan al-kubrā (5/252); și Ibn al-Sunnī în ʿAmal al-yawm wa-l-laylah, capitolul despre ce spune când vede o așezare în care dorește să intre (524). Al-Ḥākim a spus: «Lanțul său de transmitere este autentic.»

2. Anas — Allah să fie mulțumit de el — relatează: «Ne întorceam împreună cu Profetul ﷺ. Când am ajuns în apropierea Medinei, a spus:

آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ

Ne întoarcem, căindu-ne, adorându-L și lăudându-L pe Domnul nostru!

A continuat să spună acestea până am intrat în Medina.» Relatat de Muslim.[220]

3. Când se apropia de o așezare, Profetul ﷺ spunea:

اللَّهُمَّ حَبِّبْنَا إِلَى أَهْلِهَا، وَحَبِّبْ صَالِحِي أَهْلِهَا إِلَيْنَا

O, Allah, fă-ne iubiți locuitorilor ei și fă-i pe locuitorii ei drepți iubiți nouă!

Acest hadith este slab.[221]

220 Relatat de Muslim, Cartea pelerinajului, capitolul despre ce se spune la întoarcerea din călătoria de pelerinaj sau din altă călătorie (1345); și al-Bukhārī, Cartea luptei și a expedițiilor, capitolul despre ce se spune la întoarcerea din campanie (3085).

221 Relatat de al-Ṭabarānī în al-Kabīr (11/294).

Pomenirea la vederea semilunii

Ṭalḥah ibn ʿUbayd Allāh — Allah să fie mulțumit de el — relatează că, atunci când vedea semiluna, Profetul ﷺ spunea:

اللَّهُمَّ أَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالْيُمْنِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، رَبِّي وَرَبُّكَ اللهُ، هِلَالُ رُشْدٍ وَخَيْرٍ

O, Allah, fă-o să se ivească asupra noastră cu binecuvântare și credință, cu ocrotire și Islam! Domnul meu și Domnul tău este Allah. O semilună a călăuzirii și a binelui!

Relatat de al-Tirmidhī, care a spus: «Hadith ḥasan.»[222]

Când bate vântul

ʿĀʾishah — Allah să fie mulțumit de ea — relatează: «Când vântul sufla puternic, Trimisul lui Allah ﷺ spunea:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ

O, Allah, Îți cer binele lui, binele celor din el și binele celor cu care a fost trimis. Caut adăpost la Tine de răul lui, de răul celor din el și de răul celor cu care a fost trimis!

» Relatat de Muslim.[223]

222 Relatat de al-Tirmidhī, Cartea rugilor, capitolul despre ce se spune la vederea semilunii (3451); Aḥmad (1/162); și al-Dārimī, Cartea postului, capitolul despre ce se spune la vederea semilunii (1687). Formularea îi aparține lui al-Dārimī, fără cuvintele «O semilună a binelui și a călăuzirii»; acestea se găsesc la Abū Dāwūd, Cartea bunei-cuviințe, capitolul despre ce spune omul când vede semiluna (5092), în relatarea mursal a lui Qatādah.

223 Relatat de Muslim, Cartea rugăciunii pentru ploaie, capitolul despre cererea de adăpost la vederea vântului (899).

Când bubuitul tunetului se aude puternic

a. ʿAbd Allāh ibn ʿUmar — Allah să fie mulțumit de amândoi — relatează că, atunci când auzea tunetul și trăsnetele, Trimisul lui Allah ﷺ spunea:

اللَّهُمَّ لَا تَقْتُلْنَا بِغَضَبِكَ، وَلَا تُهْلِكْنَا بِعَذَابِكَ، وَعَافِنَا قَبْلَ ذَلِكَ

O, Allah, nu ne ucide prin mânia Ta și nu ne nimici prin pedeapsa Ta! Ocrotește-ne înainte de aceasta![224]

b. S-a transmis de la ʿAbd Allāh ibn al-Zubayr — Allah să fie mulțumit de amândoi — că spunea:

سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ

Slavă Celui pe Care tunetul Îl slăvește cu laudă, și îngerii, de teama Lui![225]

Când plouă prea mult

Anas — Allah să fie mulțumit de el — relatează: «Un bărbat a intrat în moschee într-o zi de vineri, în timp ce Trimisul lui Allah ﷺ stătea în picioare și le ținea oamenilor predica. A spus:

„O, Trimis al lui Allah, averile au pierit și drumurile au fost tăiate. Roagă-L pe Allah să ne trimită ploaie!"

Trimisul lui Allah ﷺ și-a ridicat mâinile și a spus:

224 Relatat de al-Tirmidhī, Cartea rugilor, capitolul despre ce se spune când se aude tunetul (3450); și Aḥmad (2/100).

225 Relatat de Mālik, Cartea culegerii de relatări, capitolul despre cuvintele cuprinzătoare (2094).

اللَّهُمَّ أَغِثْنَا، اللَّهُمَّ أَغِثْنَا، اللَّهُمَّ أَغِثْنَا

O, Allah, dă-ne ploaie! O, Allah, dă-ne ploaie! O, Allah, dă-ne ploaie!

» Anas a spus: «Pe Allah, nu vedeam pe cer nici nori, nici măcar un petic de nor, iar între noi și Salʿ nu se afla nicio clădire și nicio casă. Din spatele lui a apărut un nor asemenea unui scut. Când a ajuns în mijlocul cerului, s-a întins și a început să plouă. Pe Allah, nu am văzut soarele o săptămână! Apoi, în vinerea următoare, un bărbat a intrat pe aceeași ușă, în timp ce Trimisul lui Allah ﷺ stătea în picioare și ținea predica. S-a îndreptat spre el și a spus, stând în picioare:

„O, Trimis al lui Allah, averile au pierit și drumurile au fost tăiate. Roagă-L pe Allah să oprească ploaia deasupra noastră!"

Trimisul lui Allah ﷺ și-a ridicat mâinile și a spus:

اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الْآكَامِ وَالظِّرَابِ
وَبُطُونِ الْأَوْدِيَةِ وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ

O, Allah, în jurul nostru, nu asupra noastră! O, Allah, peste dealuri și coline, în adâncul văilor și în locurile unde cresc copacii!

» El a spus: *«Norii s-au risipit și am ieșit umblând în soare.»*[226]

226 Relatat de al-Bukhārī, Cartea rugăciunii de vineri, capitolul despre cererea ploii în moscheea de adunare (1013); și Muslim, Cartea rugăciunii pentru ploaie, capitolul despre ruga în cererea ploii (897).

7 Cererea de binecuvântări pentru Profet ﷺ

الفصل السابع: الصلاة على النبي صلى الله عليه وسلم

Virtutea cererii de binecuvântări pentru Profet ﷺ
Allah Preaînaltul spune:

﴿إِنَّ ٱللَّهَ وَمَلَٰٓئِكَتَهُۥ يُصَلُّونَ عَلَى ٱلنَّبِيِّۚ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ صَلُّواْ عَلَيْهِ وَسَلِّمُواْ تَسْلِيمًا﴾

Allah și îngerii Săi Îl binecuvântează pe Profet. O, voi, cei care credeți, cereți binecuvântări pentru el și trimiteți-i salutări de pace!
Coran, 33:56

ʿAbd Allāh ibn ʿAmr ibn al-ʿĀṣ — Allah să fie mulțumit de amândoi — relatează că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

«Pe cel care cere o binecuvântare pentru mine, Allah îl binecuvântează prin ea de zece ori.»

Relatat de Muslim.[227]
ʿAbd Allāh ibn Masʿūd — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

«Cei mai apropiați de mine în Ziua Învierii sunt cei care cer cel mai mult binecuvântări pentru mine.»

227 Trimiterea la surse a fost menționată mai înainte, la hadithul despre răspunsul la chemarea la rugăciune.

Relatat de al-Tirmidhī, care a spus: *«Hadith ḥasan.»*[228]
Aws ibn Aws — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

«Printre cele mai bune zile ale voastre se află vinerea. Așadar, înmulțiți în ea cererile de binecuvântări pentru mine, căci ele îmi sunt înfățișate.»

Ei au întrebat: *«O, Trimis al lui Allah, cum îți vor fi înfățișate cererile noastre de binecuvântări după ce trupul tău se va fi descompus?»* El a răspuns: *«Allah, Cel Binecuvântat și Preaînalt, a oprit pământul să consume trupurile profeților.»* Relatat de Abū Dāwūd, cu un lanț de transmitere autentic.[229]
Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

«Nu faceți din mormântul meu un loc de adunare repetată și cereți binecuvântări pentru mine, căci cererile voastre de binecuvântări ajung la mine oriunde v-ați afla.»

Relatat de Abū Dāwūd, cu un lanț de transmitere autentic.[230]
Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

«Nimeni nu-mi trimite salutări de pace fără ca Allah să-mi înapoieze sufletul, astfel încât să-i răspund salutului.»

Relatat de Abū Dāwūd, cu un lanț de transmitere autentic.[231]

228 Relatat de al-Tirmidhī, Cartea rugăciunii, capitolul despre cele transmise privind virtutea cererii de binecuvântări pentru Profet ﷺ (484).

229 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea rugăciunii Witr, capitolul despre cererea de iertare (1531); al-Nasāʾī, Cartea rugăciunii de vineri, capitolul despre înmulțirea cererii de binecuvântări pentru Profet ﷺ (1375); Ibn Mājah, Cartea împlinirii rugăciunii, capitolul despre virtutea zilei de vineri (1085); și Aḥmad (4/8).

230 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea ritualurilor pelerinajului, capitolul despre vizitarea mormintelor (2042).

231 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea ritualurilor pelerinajului, capitolul despre vizitarea mormintelor (2041).

ʿAlī ibn Abī Ṭālib — Allah să fie mulțumit de el — relatează că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

«Zgârcit este cel în prezența căruia sunt pomenit și care nu cere binecuvântări pentru mine.»

Relatat de al-Tirmidhī, care a spus: *«Hadith ḥasan ṣaḥīḥ.»*[232]

Faḍālah ibn ʿUbayd — Allah să fie mulțumit de el — relatează: *«Trimisul lui Allah ﷺ a auzit un bărbat făcând o rugă în timpul rugăciunii sale fără să-L slăvească pe Allah Preaînaltul și fără să ceară binecuvântări pentru Profet ﷺ. Trimisul lui Allah ﷺ a spus: „Acesta s-a grăbit!" Apoi l-a chemat și i-a spus lui sau altuia: „Când unul dintre voi se roagă, să înceapă prin a-L slăvi și a-L lăuda pe Domnul său, Cel Măreț și Atotputernic, apoi să ceară binecuvântări pentru Profet ﷺ, iar după aceea să ceară orice dorește."»* Relatat de Abū Dāwūd și al-Tirmidhī, care a spus: *«Hadith ḥasan ṣaḥīḥ.»*[233]

Ubayy ibn Kaʿb — Allah să fie mulțumit de el — relatează: *«Am spus: „O, Trimis al lui Allah, cer mult binecuvântări pentru tine. Cât din timpul rugilor mele să-l dedic cererii de binecuvântări pentru tine?" El a spus: „Cât dorești." Am întrebat: „Un sfert?" A răspuns: „Cât dorești; dacă adaugi, este mai bine pentru tine." Am spus: „Jumătate?" A răspuns: „Cât dorești; dacă adaugi, este mai bine pentru tine." Am spus: „Două treimi?" A răspuns: „Cât dorești; dacă adaugi, este mai bine pentru tine." Am spus: „Îți voi dedica toate rugile mele." El a spus: „Atunci vei fi izbăvit de grija ta și îți va fi iertat păcatul."»*[234]

Dacă omul ar însoți fiecare rugă pe care o rostește de cererea de binecuvântări pentru Profet ﷺ, ar fi izbăvit de grija sa și i-ar fi iertat păcatul, așa cum se spune în hadith.

---

232 Relatat de al-Tirmidhī, Cartea rugilor, capitolul despre cuvintele Trimisului lui Allah ﷺ: «Să fie umilit...» (3546).

233 Relatat de Abū Dāwūd, Cartea rugăciunii, capitolul despre rugă (1481); al-Tirmidhī, Cartea rugilor, capitolul despre cele transmise privind rugile cuprinzătoare (3477); al-Nasāʾī, Cartea uitării în rugăciune, capitolul despre slăvire și cererea de binecuvântări pentru Profet ﷺ (1285); și Aḥmad (6/18).

234 Relatat de al-Tirmidhī, Cartea însușirilor Învierii, capitolul despre îndemnul la pomenirea lui Allah (2457); și Aḥmad (5/136). Al-Tirmidhī a spus: «Hadith ḥasan ṣaḥīḥ.»

Cererea de binecuvântări pentru Profet ﷺ este obligatorie în anumite împrejurări, printre care:
1. Când numele său este pomenit în prezența ta, deoarece Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

«Să fie umilit cel în prezența căruia am fost pomenit și care nu a cerut binecuvântări pentru mine!»[235]

2. În ultimul tashahhud al rugăciunii. Mulți învățați o socotesc un stâlp fără de care rugăciunea nu este validă; unii o socotesc Sunnah, iar alții o obligație. Precauția cere ca omul să nu o lase din rugăciunea sa.

Formulele transmise pentru cererea de binecuvântări pentru Profet ﷺ
1. Kaʿb ibn ʿUjrah — Allah să fie mulțumit de el — relatează: «Profetul ﷺ a ieșit la noi și i-am spus: *„O, Trimis al lui Allah, am învățat cum să-ți trimitem salutări. Dar cum să cerem binecuvântări pentru tine?"* El a spus:

قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

Spuneți: «O, Allah, binecuvântează-l pe Muḥammad și familia lui Muḥammad, așa cum l-ai binecuvântat pe Ibrāhīm! Tu ești Cel Vrednic de laudă, Cel Slăvit. O, Allah, revarsă binecuvântări asupra lui Muḥammad și asupra familiei lui Muḥammad, așa cum ai revărsat binecuvântări asupra familiei lui Ibrāhīm! Tu ești Cel Vrednic de laudă, Cel Slăvit.»

235 Relatat de al-Tirmidhī, Cartea rugilor, capitolul despre cuvintele Trimisului lui Allah ﷺ: «Să fie umilit…» (3545).

» Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[236]

2. Abū Masʿūd al-Badrī — Allah să fie mulțumit de el — relatează: «Trimisul lui Allah ﷺ a venit la noi în timp ce ne aflam la o adunare în casa lui Saʿd ibn ʿUbādah — Allah să fie mulțumit de el. Bashīr ibn Saʿd i-a spus:

„O, Trimis al lui Allah, Allah ne-a poruncit să cerem binecuvântări pentru tine. Cum să cerem binecuvântări pentru tine?"

Trimisul lui Allah ﷺ a tăcut, până când ne-am dorit să nu-l fi întrebat. Apoi Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَالسَّلَامُ كَمَا قَدْ عَلِمْتُمْ

Spuneți: «O, Allah, binecuvântează-l pe Muḥammad și familia lui Muḥammad, așa cum ai binecuvântat familia lui Ibrāhīm! Revarsă binecuvântări asupra lui Muḥammad și asupra familiei lui Muḥammad, așa cum ai revărsat binecuvântări asupra familiei lui Ibrāhīm, în toate lumile! Tu ești Cel Vrednic de laudă, Cel Slăvit.» Iar salutul de pace este așa cum ați învățat.

236 Relatat de al-Bukhārī, Cartea explicării Coranului, capitolul despre cuvintele Sale: «Allah și îngerii Săi Îl binecuvântează pe Profet» (4797); și Muslim, Cartea rugăciunii, capitolul despre cererea de binecuvântări pentru Profet ﷺ (406).

» Relatat de Muslim.[237]

3. Abū Ḥumayd al-Sāʿidī — Allah să fie mulțumit de el — relatează: «Ei au întrebat: *„O, Trimis al lui Allah, cum să cerem binecuvântări pentru tine?"* El a spus:

قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

Spuneți: «O, Allah, binecuvântează-l pe Muḥammad, pe soțiile sale și pe urmașii săi, așa cum ai binecuvântat familia lui Ibrāhīm! Revarsă binecuvântări asupra lui Muḥammad, asupra soțiilor sale și asupra urmașilor săi, așa cum ai revărsat binecuvântări asupra familiei lui Ibrāhīm! Tu ești Cel Vrednic de laudă, Cel Slăvit.»

» Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[238]

اللهمَّ صَلِّ على محمدٍ

O, Allah, binecuvântează-l pe Muḥammad!

înseamnă: *«O, Allah, laudă-l în adunarea cea înaltă!»*, adică pomenește-l prin însușirile vrednice de laudă. Adunarea cea înaltă este cea a îngerilor. Când spui: *«O, Allah, binecuvântează-l pe Muḥammad!»*, este ca și cum ai spune: *«Domnul meu, descrie-l*

237 Relatat de Muslim, Cartea rugăciunii, capitolul despre cererea de binecuvântări pentru Profet ﷺ (405).

238 Relatat de al-Bukhārī, Cartea relatărilor despre profeți, capitolul despre cuvintele lui Allah: «Allah l-a luat pe Ibrāhīm drept prieten apropiat» (3369); și Muslim, Cartea rugăciunii, capitolul despre cererea de binecuvântări pentru Profet ﷺ (407).

prin însușirile vrednice de laudă și pomenește-l înaintea îngerilor, pentru ca iubirea lor față de el să crească și răsplata lui să sporească astfel.»

Allah știe cel mai bine. Laudă lui Allah, prin a Cărui binefacere se împlinesc faptele bune! Binecuvântările, pacea și binecuvântarea din belșug ale lui Allah fie asupra Profetului nostru Muḥammad, asupra întregii sale familii, asupra tuturor companionilor săi și asupra celor care îi urmează cu bunătate până în Ziua Judecății!

Indice

abluțiune 70
binecuvântări 3, 5, 67, 73, 93, 133, 134, 135, 136, 137, 138
călătorie 121
Coran 91, 94, 119
dimineața 14, 15, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 30, 32, 33, 35, 38, 49
iertare 3, 30, 31, 96
istikhārah 5, 119, 121
pomenirea 1, 2, 4, 5, 44, 59, 60, 105, 113, 114, 115, 116, 119, 124, 126, 128, 130
rugăciune 55, 64, 71, 72, 79, 83, 100
seara 14, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 30, 32, 33, 35, 38
somn 48, 56, 60, 61

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

Risālah fī al-adhkār

Pomenirile lui Allah în viața de zi cu zi

O culegere de pomeniri și rugi din scrierile și lecțiile lui Ibn ʿUthaymīn: formulele arabe, înțelesul lor și învățături pentru dimineață, seară, actele de adorare și viața de zi cu zi.

Autor: Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro